

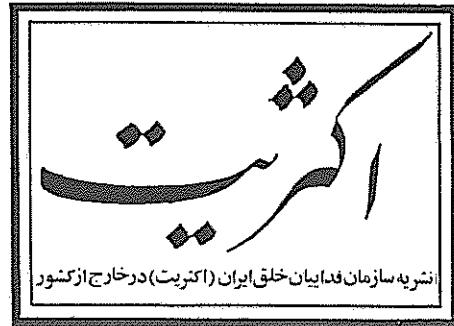
اعتصاب و اعتراض در زندان‌های اوین و گوهردشت

* مردوران خمینی روزیکشنبه ۱۹ مرداد به خانواده‌های زندانیان سیاسی گوهردشت یورش آورده و گروهی از آنان را دستگیر کردند

* زندانیان بند ۴ اوین از روز ۱۷ مرداد دست به اعتصاب غذا زدند

می‌برند. آخرین گزارش‌های دریافتی تا لحظه تنظیم این خبر نشانگر آن است که اعتصاب غذا همچنان ادامه دارد. رژیم برای درهم شکستن اعتصاب بر فشار خود بر زندانیان افزوده است و گروهی از آنان را به سلول‌های بقیه در صفحه ۶

باردیگر زندانیان دلاور سیاسی، برای اعتراض به شرایط موجود در سیامچال‌های رژیم ددمنش خمینی دست به اعتصاب زدند. خبرهای رسیده از شکنجه‌گاه‌های جمهوری اسلامی حاکی است که زندانیان سیاسی بند ۴ اوین از روز ۱۷ مرداد در اعتصاب غذا بسر

دوشنبه ۲۶ مرداد ۱۳۶۶ برابر ۱۷ اوت ۱۹۸۷
بها ۸۰ ریال - سال چهارم - شماره ۱۴۰

رژیم فقها در باقلاق جنگ

* نماینده خمینی در سازمان ملل:

قطعنامه شورای امنیت را نه رد می‌کنیم و نه می‌پذیریم

جمهوری اسلامی در سازمان ملل تسلیم خاورپیرزده و کوئینار کرد. رجایی خراسانی فشرده پاسخ رژیم خمینی به قطعنامه شورای امنیت را این چنین بقیه در صفحه ۸

جمهوری اسلامی بالاخره پس از سه هفته وقت‌کشی به قطعنامه اخیر شورای امنیت سازمان ملل متحد پاسخ گفت، پاسخ رژیم خمینی به این قطعنامه را رجایی خراسانی نماینده

خمینی و ریگان

امنیت منطقه را به خطر افکنده‌اند

* شلیک موشک آمریکایی به سوی یک هواپیمای جمهوری اسلامی

* انگلیس و فرانسه مین جمع‌کن‌های خود را به خلیج فارس می‌فرستند

* یک نفت‌کش حامل نفت جمهوری اسلامی در دریای عمان به مین برخورد

موشک زمین به دریا را آزمایش کردند. بقیه در صفحه ۲

● به گزارش منابع سرویس‌های جاسوسی آمریکا، از یک ماه پیش بدین سو هواپیماهای از نوع "پراولر" ایالات متحده مشغول انجام پروازهایی برای "کور کردن" سیستم رادار جمهوری اسلامی هستند. با آغاز "مانور شهادت" تعداد این پروازها بیشتر شد.

● با حضور خامنه‌ای رئیس جمهوری خمینی، مانور دریایی سپاه پاسداران با نام "شهادت" پایان یافت. هم‌زمان با پایان این مانور، خبرگزاری جمهوری اسلامی خبری منتشر کرد که به موجب آن، در روز پنجشنبه ۱۵ مرداد ماه نیروهای رژیم یک

رویدادهای هفته گذشته، بازم بر وخامت اوضاع خلیج فارس و دریای عمان افزود. در واشنگتن اعلام شد برای نخستین بار، یک جنگنده اف-۱۴ آمریکایی دو موشک به سوی یک هواپیمای جنگی جمهوری اسلامی شلیک کرده که به هدف نخورده است. پس از چند هفته مذاکرات، بالاخره انگلیس و فرانسه با درخواست دولت ریگان برای فرستادن کشتی‌های مین جمع‌کن به منطقه، موافقت کردند. نگاهی به حوادث روزهای اخیر، خطری را که متوجه امنیت منطقه و صلح جهانی است، بیش از پیش آشکار می‌سازد.

حزب الله در دریا

منظره، یادآور حرکت اوباش موتور سوار در خیابانهای تهران با شعار مرگ بر بی‌حجاب است. جیب و دادهای آنها نه در برابر بلکه مکمل تشنج طلبی ریگان در منطقه است.

در این شماره

● کنفرانس روزنامه نگاران

کشورهای غیرمتعهد در کابل

در صفحه آخر

● جمهوری اسلامی و فاشیست‌ها

در صفحه ۲

● ترکیه نیروهای مخالف رژیم خمینی را سرکوب می‌کند

در صفحه آخر

● رسوایی حزب الله در برن

در صفحه ۷

گفتگوی "اکثریت" با خانواده ۱۴ زندانی محکوم به اعدام شیلی

"رژیم خمینی روی رژیم پینوشه را سفید کرده است"

خود در آلمان فدرال در نشستهای متعددی، به افشاگری علیه رژیم خونخوار شیلی پرداختند. در روز ۱۱ اوت، خبرنگار نشریه "اکثریت" گفتگویی با خانواده ۱۴ زندانی مبارز شیلی به عمل آورد که کوشه‌هایی از آن را درج می‌کنیم،

ضمن ابراز امتنان از اینکه دعوت ما را برای انجام یک مصاحبه پذیرفتید، لطفاً توضیح بدهید که وضعیت زندانیان سیاسی در شیلی چگونه بوده و تعداد آنان در حال حاضر چقدر می‌باشد؟

در زندانهای شیلی همه کوشه شکنجه بکار گرفته می‌شود. زندانیان با توسل به ابزار مدرن شکنجه می‌کشند زندانیان را به تسلیم بکشند. زدن کابل از متداول‌ترین شیوه‌های شکنجه در شیلی محسوب می‌گردد. بقیه در صفحه ۶

حکومت نظامی شیلی، حکومت ترور و سرکوب است. اخیراً در پی صدور حکم اعدام چهارده زندانی انقلابی شیلی - اعضای جنبش چپ انقلابی شیلی (میر) - از سوی رژیم سفاک پینوشه، اعضای خانواده این انقلابیون بنا به دعوت حزب سزهای آلمان فدرال به این کشور مسافرت کردند، تا ضمن افشای رژیم ضد خلقی پینوشه، مقدمات انتقال این انقلابیون به آلمان فدرال را فراهم نمایند. بر اثر فشارهای بین‌المللی، اعلام شده است که اگر یکی از کشورهای دارای رابطه با رژیم این کشور، انقلابیون محکوم به اعدام را بپذیرد، حکم اعدام اجرا نخواهد شد. دولت آلمان فدرال در همکاری با حکومت ژنرالهای حاکم بر شیلی از پذیرش انقلابیون محکوم به اعدام این کشور سرباز زد. اعضای خانواده ۱۴ زندانی مبارز محکوم به اعدام شیلی در مدت اقامت

خمینی و ریگان

امنیت منطقه را به خطر افکنده اند

بقیه از صفحه اول

* برای دومین بار ظرف سه هفته، ناوهای جنگی آمریکایی در روزهای شنبه ۱۷ و یکشنبه ۱۸ مرداد، یک نفتکش و دو کشتی باری کوییتی را در عبور از تنگه هرمز و خلیج فارس اسکورت کردند.

● در قاهره اعلام شد که مائور مشترک آمریکا و مصر با نام "ستاره درخشان ۸۷" در روز جمعه ۲۳ مرداد ماه با شرکت تفنگداران دریایی آمریکایی و اعضای نیروی "واکنش سریع" و نیز ناو گروهی به سرکردگی ناو هواپیمابر "ساراتوگا" آغاز خواهد شد و این ناو گروه بندر اسکندریه را در روز جمعه ترک خواهد کرد. به گزارش خبرگزاری آلمان، پنجمین مائور مشترک مصر و آمریکا، که پس از مائور مشترک آمریکا، عمان و سومالی با همان نام "ستاره درخشان ۸۷" به اجراء می آید، برخلاف معمول نه در سواحل مدیترانه، بلکه در دریای سرخ انجام خواهد گرفت و طی آن، نیروهای دو کشور حملات هوایی و عملیات پیاده کردن نیرو از دریا به خشکی را تمرین خواهند کرد.

● نفتکش آمریکایی "تکزاکو کاریبین" که تحت پرچم پاناما، نفت خریداری شده از جمهوری اسلامی را حمل می کرد، در روز دوشنبه ۱۹ مرداد در نزدیکی بندر فجیره در دریای عمان به مین دریایی برخورد کرد و آسیب دید. محل برخورد این کشتی به مین، در نزدیکی منطقه مائور "شهادت" سپاه پاسداران بود. برخورد "تکزاکو کاریبین" به مین دریایی، نخستین حادثه از این نوع در دریای عمان محسوب می شود.

● دومین کاروان کشتی های کوییتی - آمریکایی، در روز دوشنبه ۱۹ مرداد حرکت خود را به سوی کوییت متوقف کرده در سواحل عربستان سعودی پهلو گرفت. و این برگر و وزیر جنگ ریگان در مصاحبه ای با شبکه تلویزیونی سی بی اس گفت کشتی های جنگی ایالات متحده در خلیج در روز یکشنبه ۱۸ مرداد چند مین کار گذاشته شده توسط جمهوری اسلامی را در نزدیکی بندر کوییت منفجر کرده اند.

● رجایی خراسانی نماینده جمهوری اسلامی در سازمان ملل تایید کرد که رژیم خمینی خلیج فارس را مین گذاری کرده است. موسوی نخست وزیر مدعی شد نیروهای خارجی قادر نخواهند بود خلیج را از مین ها پاک کنند.

● یک کشتی پادبانی در سواحل بحرین به مین برخورد کرد و آسیب دید.

● نیروی هوایی عراق در اطلاعیه ای اعلام کرد پنج حوزة نفتی متعلق به ایران را در خلیج فارس بمباران کرده است. رادیوی رژیم خمینی بدون ذکر مناطق بمباران شده، "حمله به مراکز صنعتی" ایران را تایید کرد.

● در روز سه شنبه ۲۰ مرداد، چهار مین دیگر در منطقه دریایی شمال شرقی بندر فجیره (امارات متحده عربی) کشف شد. سه مین از سوی یک هلی کوپتر ارتش عمان و مین چهارم توسط یک نفتکش مشاهده گردید. منطقه دریایی فجیره، محل تجمع کشتی های است که از تنگه هرمز عبور کرده و یا قصد عبور از آن را دارند. به درخواست سلطان نشین عمان، نیروهای آمریکایی سرگرم جستجو برای یافتن مین های دیگر در منطقه فجیره شدند.

● دو روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز و واشنگتن پست گزارش دادند که در روز ۱۷ یا ۱۸ مرداد، یک جنگنده اف - ۱۴ آمریکایی دو موشک به سوی یک هواپیمای جنگی جمهوری اسلامی شلیک کرده است. این اقدام بدین علت صورت گرفت که خلبان آمریکایی "مقاصد خصمانه" هواپیمای ایرانی را که به یک هواپیمای اکتشافی ایالات متحده نزدیک می شده، "تشخیص" داد و طبق دستور ریگان، بنا به همین "تشخیص" تصمیم به شلیک موشک گرفت. موشکها به هدف برخورد نکردند.

حادثه مزبور اندکی پس از به راه افتادن کاروان دوم کوییتی - آمریکایی روی داد.

● ناوگان دوم کشتی های کوییتی با اسکورت نظامی آمریکایی که حرکت خود به سوی کوییت را به علت کشف مین در خلیج فارس متوقف کرده بود، در روز سه شنبه ۲۰ مرداد به حرکت خود ادامه داد.

● استانسفیلد ترنر، رئیس سابق سیاخواهان مین گذاری مسیر کشتی های تجاری جمهوری اسلامی شد. وی در مقاله ای برای روزنامه نیویورک تایمز نوشت آمریکا نباید مانند ماجرای لبنان در سال ۱۹۸۲، از خلیج فارس عقب نشینی کند. لس آسپین رئیس کمیته نیروهای مسلح مجلس نمایندگان آمریکا نیز خواهان مین گذاری آمریکا بر سر راه نفتکشهای حامل نفت جمهوری اسلامی گردید.

● بیانگر وزیر جنگ انگلیس گفت لندن چهار کشتی مین جمع کن به خلیج فارس خواهد فرستاد. این کشتی ها ماموریت دارند به رزمناوهای انگلیسی که سرگرم اسکورت کشتی های تحت پرچم بریتانیا در خلیج فارس هستند، یاری برسانند. ژنرال وزیر جنگ فرانسه نیز اعلام کرد این کشور دومین جمع کن به منطقه خلیج می فرستد تا از کشتی های فرانسوی محافظت کنند.

● واین برگر وزیر جنگ ریگان ضمن استقبال از تصمیم لندن و پاریس، برای اعزام کشتی های مین جمع کن به خلیج فارس، خواستار تشکیل یک "ناوگان بین المللی برای جمع آوری مین" در خلیج شد. وی نسبت به چشم انداز تشکیل چنین نیرویی ابراز امیدواری کرد. واین برگر تایید کرد ناو "گوادال کانال" حامل هلی کوپترهای مین جمع کن از پایگاه آمریکایی دیه کوکارسیا در اقیانوس آرام به سمت خلیج فارس به راه افتاده است.

● در روز چهارشنبه ۲۱ مرداد، امیرنشین فجیره عبور و مرور کشتی ها در منطقه بندر فجیره را ممنوع اعلام کرد تا اقدامات لازم جهت جمع آوری مین های آبی از این منطقه انجام گیرد.

● رفسنجانی رئیس مجلس اسلامی و نماینده خمینی در شورای عالی دفاع، ضمن تکرار این ادعا که مین های منطقه فجیره توسط آمریکا کار گذاشته شده، اعلام کرد جمهوری اسلامی کشتی هایی برای اثبات این امر و جمع آوری مین ها به آبهای فجیره خواهد فرستاد.

● واین برگر رئیس پنتاگون گفت آمریکا با تهدیدهای جمهوری اسلامی از خلیج فارس خارج نخواهد شد و مصمم است برنامه اسکورت نفتکش های کوییتی را ادامه دهد. وی افزود هر کشتی یا هواپیمایی که با "مقاصد خصمانه" به کشتی ها یا هواپیماهای آمریکایی نزدیک شود، هدف شلیک قرار خواهد گرفت.

● در روز پنجشنبه ۲۹ مردادماه، مقامات عالیتره هفت کشور بزرگ اروپای غربی که در سازمان نظامی "اتحاد اروپای غربی" عضویت دارند، تشکیل جلسه خواهد داد تا اوضاع خلیج فارس و تقاضای آمریکا برای یاری رساندن به اسکورت نفتکش ها را بررسی کنند. این اجلاس در مورد اعزام تعداد بیشتری از مین جمع کن های کشورهای اروپای غربی و فراخواندن نشست وزرای دفاع تصمیم خواهد گرفت.

منطقه خلیج فارس و دریای عمان، اکنون به بشکه باروتی می ماند. به گزارش شبکه تلویزیونی ان بی سی آمریکا، تا پایان ماه اوت (۹ شهریور)، شمار کشتی های جنگی پنتاگون در این منطقه به ۲۴ و تعداد نفرات نیروهای مسلح آمریکایی به ۱۵ هزار تن خواهد رسید. این، بزرگترین نیروی جنگی است که آمریکا از پایان جنگ ویتنام بدین سو، به یک منطقه از جهان اعزام کرده است. بار این کشتی ها، بمب و موشک و باروت است. فرماندهان آنها، دستور شلیک دارند. کسانی که عملیات این نیروی متجاوز را طراحی و هدایت می کنند، حاضرند برای تحقق اهداف واشنگتن، امنیت منطقه که سهل است، صلح جهانی را هم به خطر اندازند. گواهی بر این امر، واقعه ای بود که هفته پیش روی داده در حالیکه رژیم خمینی، مانور مسخره شهادت را ترتیب داده و تنگه هرمز را منطقه جنگی اعلام کرده بود. نیروهای آمریکایی کاروان دوم کشتی های جنگی خود را به همراه سه کشتی کوییتی از تنگه هرمز عبور دادند. میان هواپیماهای آمریکا و جمهوری اسلامی، برخورد مسلحانه نیز روی

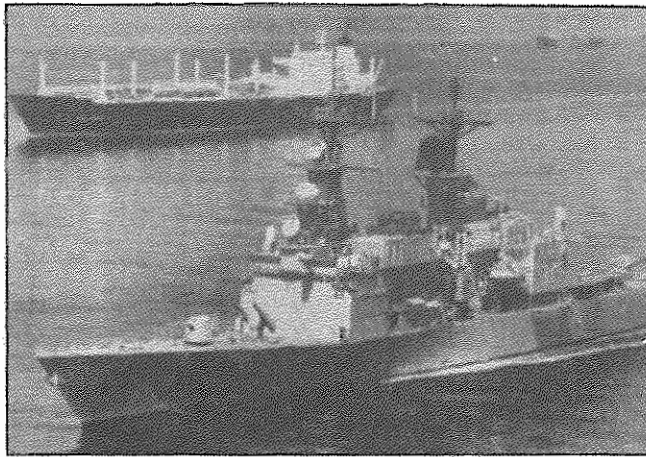
داد، چرقه‌ای که می‌توانست سراسر منطقه را به آتش کشد.

ریگان، وقتی ماجراجویی اخیر را در خلیج فارس آغاز کرد، به خوبی از عواقب آن آگاه بود. او، هم می‌دانست که خمینی هویت رژیم خود را با جنگ گره زده و به این آسانی‌ها به پایان آن تن نخواهد داد، هم از اهمیت صادرات نفت برای ماشین جنگی رژیم آخوندها آگاه بود، هم در جریان تصمیم عراق در کشاندن جنگ به خلیج در صورت عدم قطع آن در خشکی قرار داشت و هم واکنش خمینی در قبال حملات دریایی عراق به صورت حمله به کشتی‌های کوییت را پیش‌بینی می‌کرد. هر کس کوچکترین آشنایی با اوضاع منطقه داشته باشد، می‌داند که این سلسله زنجیر حوادث، گسست‌ناپذیر است. اما ریگان، علیرغم اطلاع از عواقب لشکرکشی خود به خلیج - یادقیق‌تر بگوییم، درست به خاطر همین عواقب - دست به آغاز این ماجرای خطرناک زد.

ماجراجویی‌های نظامی دولت ریگان در لبنان، گرنادا و لیبی، نشان داده‌اند که این‌گونه عملیات، معمولاً به جنگ و دندان نشان دادن ختم نمی‌شود. ریگان که به شدت از رسوایی "ایران کیت" آسیب دیده است، می‌خواهد با توسل به سیاست "فایق‌های توب‌دار" این رسوایی را "چهران" کند. ریگان به اعمال قدرت نظامی و تبلیغات شونیستی حول آن، نیاز دارد. از سوی دیگر، پنتاگون نیز از فرصت طلایی بدست آمده، استفاده می‌کند تا در مسایلی مرزهای جنوبی اتحاد شوروی، بیشترین حد از نیروی نظامی را متمرکز سازد. متحدین اروپایی آمریکا پس از مدتی تعلل،

اینک بیش از پیش درگیر این ماجراجویی شده‌اند. حداقل تاکنون، انگلیس و فرانسه به منطقه کشتی‌جنگی و مین جمع‌کن فرستاده‌اند. سخن از دخالت سایر کشورهای عضو ناتو نیز هست.

حد که لااوم است کرشش کند، فقط برای آنکه بگذارند به جنگ ادامه دهد و اسلحه مورد نیازش را تامین کنند. اما در این ماجرا برای ریگان تفاوتی نمی‌کند که طرف مقابل، رژیم خمینی باشد یا هر رژیم دیگری. آنچه

ناوشکن آمریکایی "کید" ونفت‌کش کوییتی "گازپرینس"

برای واشنگتن مهم است، صرف اعمال قدرت و جنگ و دندان نشان دادن است، شاید لازم باشد بدین منظور، رژیمی را که خود مسلح کرده است، "گوشالی" دهد.

آنچه این اعمال قدرت را خطرناک‌تر از هر ماجراجویی دیگری می‌کند، تداوم جنگ ایران عراق است. هفته گذشته، عراق پاسخ "فتح ۹" و سایر حملات جمهوری اسلامی را با بمباران تبریز و مناطقی از خوزستان داد. بغداد اعلام کرده است "شریات کمرشکن" به اقتصاد نفتی جمهوری اسلامی را ادامه خواهد داد. در شرایطی که جمهوری اسلامی، باید برای هر اقدام نظامی در خلیج، پیش‌بینی واکنش آمریکا را

ریگان که کوس رسوایی‌پند و بست پنهانی‌اش با خمینی و تحویل اسلحه به آخوندها، آنچنان در جهان به صدا در آمد، به یک‌باره آشتی‌ناپذیرترین حریف جمهوری اسلامی نمایانده شده است. و این‌برگر و رفسنجانی تبلیغات جنگی رد و بدل می‌کنند. یکی تهدید می‌کند، آن یکی می‌گوید از تهدیدتان نمی‌ترسیم، و خود به تهدید متوسل می‌شود. آیا این همه، خیمه‌شب‌بازی است؟ تا آنجا که به خمینی و رژیمش مربوط است، تبلیغات جنگی و "تهدید" آمریکا، بیشتر مصرف داخلی دارد و به کارگرم کردن سر حزب الله می‌آید. خمینی - همانگونه که رسوایی سال گذشته نشان داد - حاضر است در مقابل آمریکا تا هر

نیز بکند، وارد کردن چنین ضرباتی برای عراق بسیار ارزان و سهل‌الوصول است. اما آیا در صورت ادامه این حملات، رژیم خمینی مرتکب حماقتی در خلیج نخواهد شد؟ هیچ کس نمی‌تواند پاسخی قطعی بدین پرسش دهد.

برای برون رفت از این موقعیت به غایت خطرناک، باید به جای افزودن بر حجم باروت انبار شده در منطقه، از آن کاست. اتحاد شوروی پیشنهاد کرده است همه کشتی‌های جنگی متعلق به کشورهای غیرمهم‌چوار خلیج فارس، از منطقه بیرون روند. این، شرط موفقیت تلاش‌های بین‌المللی در چارچوب سازمان ملل متحد برای پایان دادن به جنگ ایران و عراق است. جامعه بین‌المللی، معیارهای شناخته شده‌ای برای تنظیم مناسبات میان کشورها، تضمین امنیت کشتی‌رانی و برقراری صلح و آرامش در جهان دارد. رژیم خمینی، بارها این معیارها را نقض کرده و تا جایی که توان دارد، خواهد کوشید از تن دادن به آنها اجتناب کند. در عرصه بین‌المللی تحریم واقعی صدور سلاح به این رژیم جنگ افروز، مهمترین اهم و ادا کردن آن به پذیرش صلح و موازین جهانی است. دولت آمریکا نیز که از افزایش تنش در منطقه سود می‌برد، با ماجراجویی‌های خود مانعی عمده بر سر راه ثمر نشستن تلاش برای حاکم کردن همین معیارهاست. برای دستبند زدن به دست خمینی جنگ افروز، باید مانع تشنج آفرینی ریگان شد. در مقابل، راه مقابله با مشی ماجراجویانه آمریکا نیز از تحمیل صلح به جمهوری اسلامی می‌گذرد. این دوپیکار، امروز پیش از هر زمان دیگر با هم گره خورده‌اند.

جمهوری اسلامی و فاشیست‌ها

بنیادگرا - که او را زنده نماند تا برچم آن را در دست خمینی ببیند - قرابت ویژه‌ای وجود دارد. در فرانسه آلن دوپنوی نیز چنین نظریه‌ای را اشاعه می‌دهد. آلن دوپنوی از تلورسیسین‌های "راست جدید" است و آثارش را با نام مستعار روبرودهرت چاپ می‌کند. از جملات قصار برادر آلن دوپنوی یکی این است که "به نظر ما پیداری اسلامی نه یک خطر، بلکه امید تازه‌ای است." از نظر این برادر فاشیست نیز خمینی مظهر این "امید تازه" برای مبارزه علیه کمونیست‌ها و همه مظاهر دمکراتیک عصر کنونی است.

صاحب یک بنگاه انتشاراتی نشردهنده آثار افراطی راست است. این آقای موتی به اسلام گرویده و رابطه فکری نزدیکی با مقامات تهران دارد. او از ستایش‌کنندگان سنت‌گرایی، و خاصه تحقیر زنان و راندن آنها به کنج خانه است و از هیچ واژه‌ای به اندازه دمکراسی نفرت ندارد. مقالات این برادر مسلمان ایتالیایی در نشریات دست‌راستی فرانسه نیز چاپ می‌شوند. برادر موتی از طریق افکار چولیوس اوولا از عوامل رژیم موسولینی با اسلام آشنا شده است. چولیوس اوولا معتقد بوده است که بین ایدئولوژی فاشیسم و اسلام

بنگاه انتشاراتی یکی از نشردهندگان عمده آثار فاشیستی در فرانسه است و همواره از طرفداران پروپا قرص خمینی بوده است. در این زمینه روزنامه لوموند نیز دست به افشاکری‌هایی زده است و از روی روابط رژیم خمینی با گروه‌های راست افراطی در فرانسه، بلژیک و ایتالیا پرده برداشته است. به‌نوشته لوموند گروه فاشیستی ایتالیایی چپ‌وچپو از مدافعان سرخست خمینی است و بر روی حمایت جمهوری اسلامی از فاشیست‌ها حساب ویژه‌ای باز کرده است. سردهسته کنونی این گروه فاشیستی کلایدیوموتی نام دارد که

جمهوری اسلامی، رژیم چنایتکاری که وجوه مشترک بسیاری با نازی‌ها دارد، روابط گرم و صمیمانه‌ای با گروه‌ها و محافل فاشیستی اروپا برقرار کرده است. در هفته گذشته روزنامه فرانسوی "لوکاناراشین" فاش ساخت که از سوی وحید گرچی از رهبران اعمال تروریستی حزب الله در اروپا که اکنون در سفارت خمینی در پاریس پنهان است و بر سر او تشنج شدیدی در روابط جمهوری اسلامی و فرانسه پدید آمده است - چکی به مبلغ ۱۲۰۰ فرانک در اختیار بنگاه انتشاراتی امیو در پاریس قرار گرفته است. این

خمینی، از خوردن سبلی گله ننگیند

روز جمعه ۲۶ مردادماه، عبدالله نوری نماینده خمینی در جهاد سازندگی و از رهبران بلوای خونین مکه به همراه اعضای شورای مرکزی جهاد، مسئولین قرارگاهها و گردانهای "چنگی" جهاد، در چماران با خمینی دیدار کردند.

در این دیدار، خمینی با اشاره به رویداد خونین مکه، هشدار داد که کسی نباید چنین اقدامی را از طرف رژیم عملی "اشتباه" و "غلط" ارزیابی کند. وی گفت: "ما کله ند آریم چون برای حکومت اسلامی قیام کرده ایم سبلی بخوریم. ما باید زیاده تر سبلی بخوریم. باید تاوان پس بدهیم."

این سخنان خمینی در شرایطی ایراد شد که هنوز انتقال اجساد قربانیان این فتنه پایان نیافته است. دهمای ایرانی مفقودالامر هستند و امروز هر تعداد خانواده‌های عزادار افزوده می‌شود.

به گزارش خبرگزاریهای مختلف جهان در این واقعه بیش از ۱۰۰ تن کشته، مفقودالامر و مجروح شدند که اکثر آنان زن هستند. بنا به نوشته کیهان هوایی ۲۲۲ تن از کشته شدگان ایرانی بودند. هنوز هویت برخی از اجساد معلوم نشده است. علاوه بر این، ۱۴۰ تن از ایرانیان نیز مفقودالامر هستند.

تا روز شنبه ۲۷ مرداد، جسد ۲۷۰ تن به مرکز پزشکی قانونی در تهران تحویل داده شده است. مدیر کل پزشکی قانونی در مصاحبه با رادیو جمهوری اسلامی مدعی شد که از این عده ۱۴ تن به ضرب گلوله کشته شده‌اند. وزیر اطلاعات عربستان سعودی طی یک مصاحبه تلویزیونی گزارشهای تهران مبنی بر اینکه پلیس علیه تظاهرکنندگان از اسلحه‌های خودکار استفاده کرده است را تکذیب کرد و گفت دولت عربستان از دیپلماتهای عرب و مسلمان دعوت می‌کند تا نوارهای ویدئویی که نشان می‌دهد تظاهرکنندگان مسئول این تلفات بودند را تماشا کنند.

مطابق گزارش کیهان هوایی، در بلوای مکه برخی از مسئولان رژیم از جمله عبدالله نوری نماینده خمینی در جهاد، هادی قفاری نماینده مجلس، کروی نایب رئیس مجلس اسلامی، فاضل همدانی عضو بازرسی کل کشور مجروح شدند.

عربستان مدعی است رژیم خمینی به منظور به راه انداختن جنجال تبلیغاتی، اجساد قربانیان مکه را پس از تحویل گرفتن به گلوله بسته است.

بنا به نوشته کیهان ۱۹ مرداد، موسوی طی مصاحبه مطبوعاتی تأیید کرد که یک روز قبل از وقوع حادثه مکه تورگوت اوزال با ارسال نامه‌ای به وی، نسبت به نتایج راهپیمایی روز جمعه هشدار داده است.

هواپیماهای عراقی مناطقی در خوزستان و تبریز را بمباران کردند

بانام فتح ۹ را آغاز کرده‌اند. به گزارش رادیو جمهوری اسلامی، طی این عملیات ۵۰ کیلومتر از خاک عراق به اشغال درآمد و صدها تن از نیروهای عراقی کشته شدند. در این گزارشها، علیرغم اشاره به دهها پاتک نیروهای عراقی، از تلفات نیروهای ایرانی در این درگیریها آمار ارائه نشد.

از سرگیری بمباران مراکز صنعتی اطراف شهرها و گسترش درگیری در جبهه‌ها در شرایطی صورت می‌گیرد که در قطعنامه مصوب شورای امنیت از طرفین درخواست شده است با اعلام بی‌درنگ آتش‌بس، عملیات جنگی را در زمین، دریا و هوا متوقف سازند.

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی روز چهارشنبه هفته گذشته با ارسال نامه‌ای به دبیر کل سازمان ملل، پاسخ رسمی خود را نسبت به این قطعنامه ارائه کرد. برژدوکوشیار اعلام نمود در نامه وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی، قطعنامه شورای امنیت اکیدا رد شده است. وی از اظهار نظر در مورد جزئیات پاسخ رژیم خمینی، پیش از مطالعه آن، خودداری کرد. دبیر کل سازمان ملل باردیگر بر آمادگی خود برای سفر به تهران و ملاقات با مسئولان رژیم تأکید کرد.

عراق به بهانه اینکه یک نفتکش در دریای عمان به مین کار گذاشته شده توسط جمهوری اسلامی برخورد کرده است، به آتش پس یکجانبه خود که از روز دوشنبه ۲۰ ژوئیه در پی صدور قطعنامه اخیر شورای امنیت اتخاذ کرده بود، پایان داد و تعرض هوایی علیه شهرها، تأسیسات صنعتی و نظامی ایران را از سر گرفت. به گزارش رادیو جمهوری اسلامی در حمله هوایی هواپیماهای عراقی که روز دوشنبه ۱۹ مرداد صورت گرفت، چند واحد صنعتی در تبریز و خوزستان بمباران شدند. در این بورشها ۹ تن کشته و عده کثیری مجروح شدند. در تبریز پالایشگاه نفت و یک پایگاه موشکی که در آن موشکهای ضد هوایی هاوک ساخت آمریکا مستقر بودند، هدف قرار گرفتند و به شدت آسیب دیدند.

جمهوری اسلامی همزمان با گزارش خبر حمله هوایی عراق به تبریز و خوزستان، خورداد که نیروهای رژیم به تلافی حملات عراقیها، ۵ حوزه نفتی این کشور از جمله سکوی نفتی البکر و الامیه را زیر آتش گرفته‌اند. علاوه بر این، اعلام شد "پاسداران اسلام" ضمن ادامه درگیری در منطقه عملیاتی نصر ۷ در میمک، در استان سلیمانیه نیز عملیات تازه‌ای

آخر اچ دیپلماتهای جمهوری اسلامی از برلن غربی

نمایی از کنسولگری جمهوری اسلامی در برلن

از برلن غربی، این نمایندگی از روز شنبه به کلی تعطیل شد. ماموران اخراجی جمهوری اسلامی از برلن غربی به کنسولگری رژیم در هامبورگ رفتند. سالاری سفیر جمهوری اسلامی در آلمان فدرال از دولت بن تقاضا کرد در ماجرای مربوط به کنسولگری برلن غربی، به نمایندگی جمهوری اسلامی کمک کند. وی طی مصاحبه‌ای گفت: "نمایندگی کنسولی ایران در برلن غربی به هیچ وجه جای حیاتی و کلیدی در سیاست خارجی ایران نیست. بلکه برای آلمان غربی بسیار مهمتر است." و به همین منظور جمهوری اسلامی "انتظار دارد دولت بن از ادامه حضور کنسولگری ایران در برلن غربی پشتیبانی کند."

سفیر رژیم خمینی، به علت اهمیت دایر بودن کنسولگری جمهوری اسلامی در برلن غربی برای دولت بن اشاره‌ای نکرد.

فرماندهی مشترک نیروهای آمریکا، انگلیس و فرانسه که اداره شهر برلن غربی را برعهده دارد، ۶ دیپلمات و کارمند کنسولگری جمهوری اسلامی در این شهر را اخراج کرد. ممنوعیت ورود به برلن غربی همچنین شامل تعدادی از پرسنل سفارت جمهوری اسلامی در آلمان دمکراتیک می‌گردد. در مجموع نزدیک به ۲۰ تن از ماموران رژیم خمینی مشمول این اقدام شده‌اند. علت اخراج آنان از برلن غربی، پیشگیری از عملیات تروریستی عنوان شده است. فرماندهی نیروهای متفق سه کشور غربی، خاطرنشان ساختند که شواهدی مبنی بر وجود نقشه‌هایی برای انجام اقدامات تروریستی علیه تأسیسات آمریکا و سایر کشورهای اروپایی در برلن غربی دیده شده است.

با اخراج کارکنان کنسولگری جمهوری اسلامی

اخباری از دانشگاهها

● اواخر خردادماه جمعی از دانشجویان رشته مامایی دانشگاه آزاد به منظور تامین خواسته‌های خود از شرکت در کلاس‌ها خودداری کردند. اعتراض دانشجویان به منظور تعویض برخی از استادان، تعمیر دستگاههای تهویه و بازگشایی مجدد بوفه صورت گرفت. دانشجویان اعتصابی از طریق نمایندگان خود به مسئولین دانشگاه اعلام کردند تا تامین مطالباتشان از شرکت در کلاسها خودداری خواهند کرد. در مقابل حرکت یکپارچه و متحد دانشجویان، مسئولان دانشگاه ناچار به موافقت با آنان شدند. در این حرکت اعتراضی تنها ۲ نفر از دانشجویان این رشته شرکت نداشتند.

● در دانشگاه آزاد شهریه رشته‌های تحصیلی تابع "بازار روز"، همچنان در حال رشد است. رشته کامپیوتر از آن درسهایی است که نرخ آن رشد سریعی دارد. در دوره جاری قیمت ثبت نام هر واحد آن به ۹۰۰ ریال افزایش یافت. هنگام با افزایش نرخ ثبت نام ضوابط تازه‌ای نیز برای حضور در کلاسها

اعلام می‌شود. آخرین دستورالعمل مسئولین دانشگاه، چهار درپستن مقنعه چانه دار از سوی دختران دانشجو است. دانشجویان نیز در اعتراض به این اقدام و مضحکه مسئولان دانشگاه، مقنعه باچانه متحرک تهیه کرده‌اند.

● به ۲۰۰ تن از دانشجویان دختر دانشگاه کرمان به علت عدم رعایت حجاب اسلامی رسماً اخطار شده است. اسامی این عده از دانشجویان را به عنوان آخرین اخطار در تابلوی اعلانات نوشته‌اند. این دانشجویان را تهدید کرده‌اند که در صورت عدم رعایت همه محدودیت‌های مقرر در زمینه حجاب، اخراج خواهند شد.

سربازی هنگام فرار از سربازخانه کشته شد

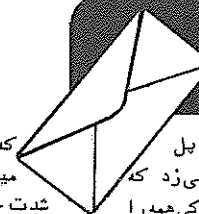
نفرت و انزجار شدید جوانان کشورمان از جنگ کثیف خمینی، باعث می‌شود که آنان در مواردی برای فرار از خدمت اجباری و جبهه‌های جنگ وحشیانه، حتی زندگی خود را به خطر بیاندازند. مدتی پیش یکی از جوانان که به زور به

سربازخانه اعزام شده بود، هنگام فرار از پادگان فزویین با مین برخورد کرد و جان خود را از دست داد.

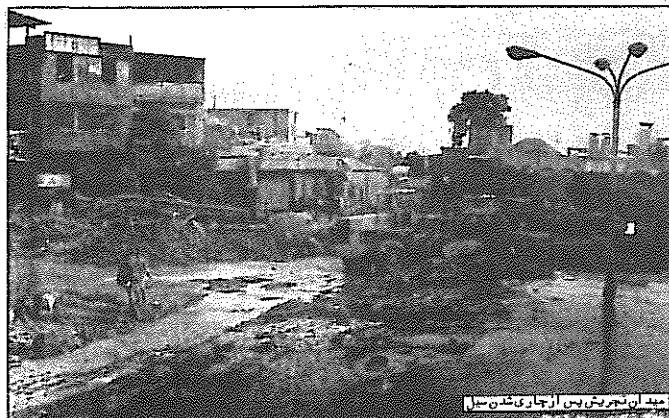
"زنان را چه به موسیقی؟"

در تیرماه اسامیل ارکستر سمفونی تالار رودکی قصد اجرای برنامه‌ای را داشت. مدعوین را عمدتاً آشنایان خود نوازندگان و گردانندگان تالار تشکیل می‌دادند. تعدادی از پاسداران در محل ورودی مستقر شده و به پنهان‌های مختلف از ورود زنان جلوگیری می‌کردند. تعداد ۶۰ نفر از زنان موفق شدند از سدهای کوناگون رنگ روسری، تنگی، گشادی، بلندی، کوتاهی و... مانع و شلوار بگذرند و وارد سالن گردند. قبل از اجرای برنامه پاسداران وارد سالن شده و اعلام کردند که بی‌زنها خارج شوند یا اصلاً برنامه‌ای در کار نخواهد بود. مخالفت عده‌ای از زنان به جایی نرسید و ناگزیر به ترک سالن شدند. پاسداران رژیم بهنگام خارج کردن زنان از سالن مرتب می‌گفتند "زنها را چه به موسیقی، چه به تالار رفتن؟"

از میان نامه‌ها

مردم هنوز در پی یافتن کشته شدگان سیل تجریش هستند

میدان تجریش پس از جاری شدن سیل

"... ساعت ۱۲/۵ ظهر سر پل تجریش از جمعیت موج می‌زد که یکپاره صداهای وحشتناکی همدا میخکوب کرد. مردم اول، بر طبق عادت فکر کردند، حتما صدای بمباران است و به داخل پناهگاه نیمه تمامی که در تجریش است، هجوم بردند. اما صدای صدای غرش سیل سهمگین و غلظتین سنگهای عظیم بود. سیل در اثر بارش رگبار ناکه‌ها از سر بند آغاز شد. علت سرازیر شدن این سیل غیر منتظره، به گفته اهالی تجریش نتیجه اقدامات شهرداری بود. شهرداری برای ساختن پناهگاه سرپل سر بند را پسته و رودخانه را که در تابستان کم آب است به مسیره‌های فرعی منحرف کرده بود و این مسیره‌ها که نمی‌توانستند در مقابل این رگبار تاب بیاورند، آب را به خیابانها منحرف کرده بودند. در ضمن رودخانه هر سال باید توسط شهرداری لای‌روبی بشود که اسامیل شهرداری هیچ اقدامی در این رابطه نکرده بود.

سیل از زیر پلی که پهن جعفر آباد در بند واقع است، به خیابان سرازیر شد و در یک لحظه ماشینیایی که در خیابان پارک شده و یا در حال حرکت بودند، واژگون شده و سر نشینان آنها همراه با ماشین چرخ می‌خوردند. مدتی نگذشت که ماشین‌ها به آهن قراضه تبدیل شدند و سر نشینان آن جان سپردند. زیرزمینهای مسکونی بلافاصله پر از آب شد. ساکنین آنها

بود. سیاه بولدوزر آورده بود. پاسداران به جای آنکه رودخانه را باز کنند، الوار وسط خیابان رادوباره داخل رودخانه می‌انداختند. در روز بعد از سیل، از سربازان کمک گرفتند. در شهرداری منطقه ۲ کامیونهای ارتش مستقر بودند. پس از سه روز راه پیاده از میدان قدس به سرپل باز شد. پاسدارها کارشان بیشتر کنترل رفت و آمد مردم و کشت زنی در منطقه بود. کم کم مفقود الاثرها مشخص می‌شدند. طبق خبری که مردم از طرف یژسک قانونی نقل می‌کنند، تاکنون حدود ۴ هزار جسد به آنجا منتقل شده است. هنوز مردم را برای یافتن اجساد عزیزان خود به یژسک قانونی مراجعه می‌کنند."

خیابان ظفر و میرداماد، در حوالی رودخانه گل و لای همراه با آب وارد منازل و مغازه‌ها شده بود. در این مواقع بود که مردم تازه می‌فهمیدند چه اتفاقی افتاده است. در بقیه شهر حتی یک قطره باران هم نباریده بود. ساعت ۴ بعد از ظهر کسانی را می‌دیدید که تا گردن کلی شده و از خیابان شریعتی، به پایین سرازیر بودند و خبر نخش شد.

شب آن روز که سیل سهمگین صدها نفر را به کام مرگ کشید، اهالی خیابان شریعتی تا پل رومی، ولی عصر تا چهار راه پارک وی و مسیر رودخانه و عده‌ای دیگر از سایر نقاط تا صبح در بیرون بودند. بسیج تمام افرادش را شب به طور مسلح به منطقه فرستاده

گفتگوی "اکثریت" با خانواده ۱۴ زندانی محکوم به اعدام شیلی "رژیم خمینی روی رژیم پینوشه را سفید کرده است"

بقیه از صفحه اول

می شود. استفاده از آتش سیگار برای سوزاندن بیکر زندانیان نیز صورت می گیرد. - یکی دیگر از بستگان زندانیان محکوم به اعدام افزود - برادرزاده من را تنها با استفاده از آتش سیگار به شهادت رساندند. استفاده از آتش سیگار برای شکنجه برادرزاده من به حدی بود که دیگر زندانیان گفتند که از اتافی که وی در آنجا شکنجه می شد، تنها دود سیگار خارج می گشت. تعداد زندانیان سیاسی شیلی بطور مداوم در حال تغییر است. همواره عده ای دستگیر شده و عده دیگری آزاد می شوند. رژیم آمری واقعی از تعداد زندانیان سیاسی ارانده نمی دهد.

در کشور ما ایران، رژیم خمینی برای به تسلیم کشیدن زندانیان سیاسی، اقدام به دستگیری بستگان و اقوام نزدیک زندانی می کند. آبادر شیلی نیز چنین شیوه هایی بکار گرفته می شود؟

در شیلی نیز رژیم پینوشه از چنین اقداماتی استفاده می کند. باندهای قهوه ای که از طرف GIN - سازمان امنیت شیلی تشکیل شده اند، به آزار و اذیت بستگان زندانیان سیاسی می پردازند. - همسر یکی از زندانیان محکوم به اعدام افزود - ۶ ماه پس از اینکه شوهرم را در سال ۱۹۷۴ دستگیر کردند، مرا نیز بازداشت نموده به زندان بردند. شکنجه گران رژیم پینوشه در جلوی چشمان شوهرم مرا مورد شکنجه قرار دادند. در آن زمان من ۶ ماهه حامله بودم که بچه در اثر شکنجه از بین رفت و خود من نیز از آن به بعد دچار ناراحتی های جسمی شدم.

نتایج اعتراضات بین المللی علیه رژیم پینوشه را تا چه حد ارزیابی می کنید؟

بقیه از صفحه اول

انفرادی منتقل کرده است.

همچنانکه در شماره های پیشین نشریه بازتاب یافت، زندانیان قهرمان بندهای مختلف زندان اوین برای اعتراض به ربودن جمعی از زندانیان از بندهای خود و خطر اعدام جمعی ۴۰ نفر از آنان و برای اعتراض به شرایط زیستی و بهداشتی زندان دست به اعتصاب غذا زدند. این اعتصاب در تاریخ ۲۵ تیرماه به اعتصاب خشک بدل شد. زندانیان اعتصابی در آستانه مرگ قرار گرفتند. بسیاری از آنان به بیمارستان منتقل گشتند. در شماره ۱۶۸ نشریه خبر پایان پیروزی زندان اعتصاب غذا را منتشر کردیم و تاکید نمودیم که خطر اعدام و شکنجه های انتقامی شدت جان زندانیان سیاسی را تهدید می کند. اینک اخبار و گزارش های دریافتی از بندهای مختلف شکنجه گاه اوین و ادامه اعتصاب غذا در بند ۴ که از روز ۱۷ مرداد آغاز شده است دور جدیدی از تشدید فشار و اعمال شکنجه بر زندانیان سیاسی زندان اوین را گواهی دارد.

در زندان گورم دشت نیز حرکات اعتراضی زندانیان در تقابل با ددمنشی زندانبانان ادامه دارد. در روز یکشنبه ۱۹ مرداد که خانواده های زندانیان سیاسی زندان گورم دشت برای ملاقات با عزیزان زندانی خویش مراجعه کردند، با اعلام ممنوعیت ملاقات مواجه شدند.

در شماره گذشته نشریه "اکثریت" خبر دادیم که جمعی از ایرانیان آزادیخواه بمنظور همبستگی با قهرمانان اوین و گورم دشت در شهر نورنبرگ آلمان فدرال دست به اعتصاب غذا زدند.

سازمانگران این اعتصاب غذای پنج روزه جمعی از مبارزین ایرانی ساکن نورنبرگ و فورت بودند که با اهداف اعتراض به وضعیت مرکباز زندان ها، همبستگی با فرزندان در بند خلق و افشای هرچه گسترده تر ماعیت ضد مردمی رژیم جمهوری اسلامی گرد هم آمدند و تحت نام کمیته همبستگی با اعتصاب غذای زندانیان سیاسی ایران - نورنبرگ، این عرصه از مبارزه خویش را آغاز نمودند.

این کمیته همچنین نامه سرکشاده ای خطاب به دبیر کل سازمان

اعتصاب و اعتراض در زندان های اوین و گورم دشت

ممنوعیت ملاقات در زندان های رژیم فقها همیشه به معنای وجود خطری جدی برای جان زندانیان و تلاش رژیم برای جلوگیری از انتقال خبر به بیرون از دیوارهای زندان است. خانواده زندانیان در مقابل این امر بطور جمعی اعتراض کردند. پاسداران مزدور به خانواده های زندانیان حمله کرده آنها را مورد ضرب و جرح قرار دادند و جمعی را دستگیر کردند. هنوز گزارشی از سرنوشت دستگیر شدگان دریافت نشده است. در زندان گورم دشت از اواسط تیرماه، به دنبال خودسوزی یک زندانی اعتراضات گسترده ای توسط زندانیان سیاسی این زندان به وقوع پیوست. این اعتراضات با وجود بیورش جمعی شکنجه گران خمینی به زندانیان و تشدید شکنجه و فشار و انتقال گروهی از آنان به زندان اوین، همچنان به اشکال مختلف ادامه یافت. اینک ممنوعیت ملاقات در گورم دشت و حمله پاسداران به خانواده های زندانیان سیاسی موید چنابیت های جدید جلدان رژیم در داخل زندان حماسه های جدید ایران در زیر تیغ جلا د و خطراتی است که جان عزیزان زندانی ما را تهدید می کند.

باید همیشه و متحد، کارزار همبستگی با زندانیان سیاسی را با تمام قوا گسترش دهیم. تشریحی حرکات افشاگرانه اخیر در خارج از کشور ضرورت گسترش و هماهنگ کردن این اقدامات را اثبات می کند.

اعتصاب غذا در نورنبرگ

ملل متحد نوشت که رونوشت آن برای صلیب سرخ بین المللی، مقامات آلمان فدرال و سازمان غوث بین الملل ارسال گردید. در بخشی از این نامه پیرامون عملکرد چنابیتکارانه جمهوری اسلامی در زندانها چنین آمده است، "سوزاندن و مقله کردن، تا سرحد مرگ به شلاق بستن و روزها آویزان کردن، بی خوابی و کرسنگی دادن، ماهها چشم بسته در سلول های تنگ و تاریک و انباشته از انسان نگاه داشتن، تیرباران نمایشی ترتیب دادن، کشیدن ناخنهای دست و پا، تجاوز به دختران و زنان انقلابی و اعدامهای دسته جمعی پایان ناپذیر کارنامه سیاهی از بی رحمی است که در این زمانه حتی در کشورهایی چون آفریقای جنوبی، اسرائیل، شیلی و... نیز نظایر آن رخا نشان می توان دید."

کاروان دوچرخه سواران در ۱۱ شهردانمارک رژیم خمینی را رسوا کرد

در راستای کارزار جهانی همبستگی با اعتصاب غذای دلاوران زندانیان قهرمان اوین و کوهردشت، کشور دانمارک شاهد یکی از اقدامات پرنمود ایرانیان آزادیخواه و مبارز در افشای جنایات پربرمنشان رژیم ضد بشری خمینی در شکنجه گاههای قرون وسطایی جمهوری اسلامی بود.

از ۱۲ مرداد ماه، به ابتکار فدائیان خلق به مدت یک هفته کاروان دوچرخه سواری ایرانیان مبارز (۱۱ شهر دانمارک را پیمود و با برگزاری آکسیونهای افشاگرانه پرنمود، افکار عمومی مردم دانمارک را در جریان مبارزات دلاوران اسیر خلق در زندانها قرار داد و بیش از پیش ددمنشی رژیم خمینی را افشا و رسوا نمود. طی این حرکت، کاروان دوچرخه سواری ایرانیان به هریک از شهرهای دانمارک که می رسید، با حمایت های شورانگیز شهروندان دانمارکی استقبال می شد. خبر این آکسیون بطور وسیع در مطبوعات و رادیوهای محلی ۱۱ شهر دانمارک بازتاب یافت.

روز دوشنبه ۱۹ مرداد ماه، کاروان دوچرخه سواری ایرانیان به کپنهاگ رسید. در مرکز این شهر، دوچرخه سواران به صورت ایستاده

تظاهراتی برگزار کردند. در جریان این تظاهرات، حضور شهروندان کپنهاگ که از قبل توسط مطبوعات در جریان این حرکت ایرانیان بودند، چشمگیر بود و حمایت آنان از مبارزات زندانیان سیاسی اوین و کوهردشت، و ابراز تنفر و انزجارشان از رژیم ددمنش خمینی جلوه شورانگیزی داشت. طی این تظاهرات، تعدادی از مزدوران حزب الهی خمینی، تحت پوشش دانشجو و توریست مدبوحانه تلاش کردند که با حملات خود مانع ادامه تظاهرات گردند. اما حمایت پرشور شهروندان دانمارکی و مداخله آنان، به دستگیری اوپاش حزب الهی که به سلاحهای سرد از قبیل چاقو مجهز بودند، انجامید. پلیس دانمارک، تحت فشار افکار عمومی مردم دانمارک، مهاجمین حزب الهی را که پاسپورت جمهوری اسلامی داشتند، به مدت ۲ سال از ورود به دانمارک محروم کرد. جریان حمله مزدوران حزب الهی به ایرانیان آزادیخواه و مبارز، در چندین روزنامه برتیراژ دانمارکی، از جمله در روزنامه های "پلی تیکن"، "لنداوالک"، "اکسپر بلادت"، "فردا کتول" و... انعکاس یافت

رسوایی حزب الله در بن

در روز دوم خرداد (۲۲ مه) حزب الله در شهر بن (آلمان فدرال) به مناسبت "روز قدس" تحت حمایت فعال پلیس تظاهراتی داشت که منجر به مفتضح شدن اوپاش وابسته خمینی گردید. تظاهرات حزب الله در تاریخ ۱۵ مرداد (۶ اوت) یک بار دیگر بهمان سرنوشت دچار شد. حزب الهی ها به مناسبت عید قربان و غائله مکه دست به تظاهرات زده بودند.

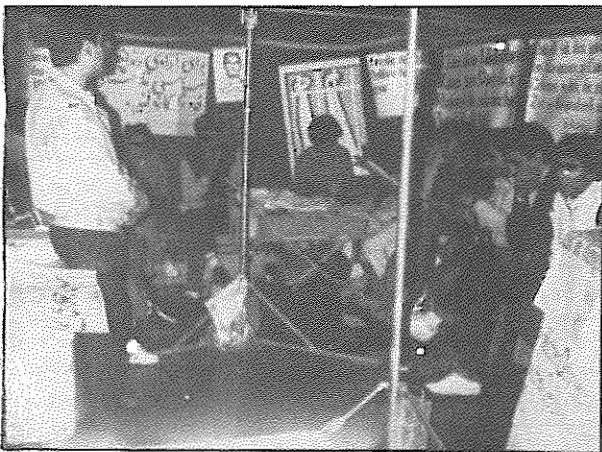
ایرانیان مترقی شهر بن به مجرد مطلع شدن از برنامه حزب الله به مقابله با آن برخاستند. آنها گرد آمدند و با شعارهای مرگ بر خمینی، مرگ بر جمهوری اسلامی، چنگ باید پایان یابد، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، حزب الله رامتوحش و آبرو باخته تر ساختند. همه آلمانی های رهگذری که شاهد این دو

شهروندان آلمانی در حال جلوگیری از وحشیگری یک حزب الهی در شهر بن

تظاهرات نقطه مقابل یکدیگر بودند، فعالان از تظاهرات نیروهای مترقی ایرانی پشتیبانی می کردند و نفرت خود را از اوپاش حزب الهی ابراز می داشتند. در چندین مورد حزب الهی ها قصد یورش به صفوف نیروهای انقلابی ایرانی را داشتند که ناکام ماندند. خبر مقابله ایرانیان علیه تظاهرات حزب الله در روزنامه های محلی بن انعکاس یافت

اعتصاب غذا در شهر زاربروکن

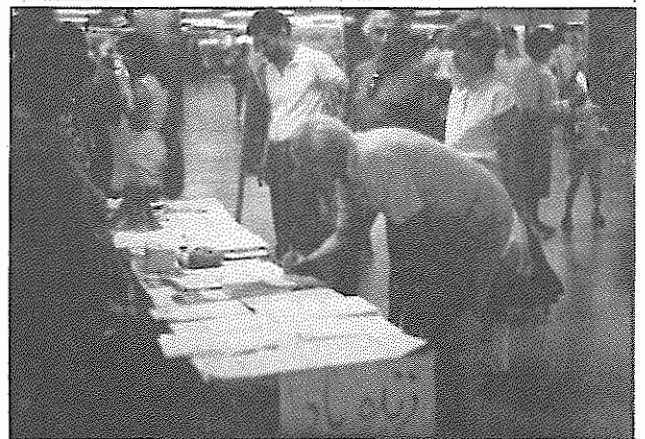

در سه روزنامه محلی نیوز خبر اعتصاب غذا درج گردید.

با اعتصاب غذا در زاربروکن همبستگی وسیعی به عمل آمد. احزاب و تشکلهای زیر برای شرکت کنندگان در این اعتصاب غذا پیام فرستادند و از خواسته های آنها پشتیبانی کردند. حزب کمونیست آلمان در ایالت زارلند و چند شهر مختلف این ایالت، حزب سوسیال دمکرات و حزب سبزهای این ایالت، انجمن ضد فاشیستها، سازمان دانشجویان سوسیال دمکرات، کمیته شیلی، هواداران جبهه دموکراتیک برای آزادی فلسطین و اتحادیه دانشجویان عراقی در زارلند، شورای دانشگاه زاربروکن، نویسندگان و کارکنان روزنامه محلی شهر زاربروکن

در ادامه فعالیت های پر بازتاب رفقای مادر اروپا در همبستگی با اعتصاب غذای زندانیان سیاسی در اوین، در شهر زاربروکن آلمان فدرال نیز یک اقدام تبلیغی و افشاگر به شکل اعتصاب غذا صورت گرفت. این اعتصاب غذا در ساعت ۱۲ ظهر روز دوشنبه سوم اوت در مرکز شهر زاربروکن در زیر یک چادر با شرکت ۲۰ نفر آغاز گشت.

اعتصاب غذا در شهر زاربروکن بازتاب وسیعی در رسانه های آلمان فدرال یافت. یک شبکه تلویزیونی خبر اعتصاب غذا را پخش کرد. رادیوی منطقه ای زارلند دوبار خبر اعتصاب غذا را بازتاب داد و در همین رابطه مصاحبه ای با سخنگوی اعتصاب غذا ترتیب داد که از رادیو پخش شد.

همانگونه که در شماره ۲۶۷ "اکثریت" خواندید، ایرانیان آزادیخواه و مبارز به دعوت فدائیان خلق در وین، در یکی از پر رفت و آمدترین نقاط پایتخت اتریش به منظور پشتیبانی از اعتصاب غذای قهرمانان اسیر خلق در اوین و کوهردشت و برای بازتاب گسترده تر جنایات خمینی دست به اعتصاب غذا زدند. در جریان این اعتصاب غذا، صد مائفر طومارهای اعتراض به جنایات رژیم خونریز و ددمنش خمینی را در همبستگی با زندانیان اعتصابی امضا کردند. نماینده کمیته مرکزی حزب کمونیست اتریش در نخستین روز اعتصاب، با حضور خود در محل اعتصاب غذا حمایت پرشور کمونیستهای اتریش را از اعتصاب کنندگان اعلام کرد. عکس بالا رفیق کارگر عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست اتریش را هنگام امضای متن حمایت از زندانیان دلاورسیاسی ایران نشان می دهد

رژیم فقها در باتلاق جنگ

بقیه از صفحه اول

سرمایه‌های غارتگر خود دم از صلح می‌زنند.

خمینی از "صلح طلبی" ریگان به نفع خود بهره‌برداری می‌کند. رژیم خمینی می‌کوشد به تشنج در منطقه بار مستقلاً از جنگ هفت ساله بدهد و از همپرو همانگونه که خواست امپریالیسم آمریکا نیست، از ابعاد تازه تشنج برای دادن ابعاد تازه‌ای به جنگ طلبی خود بهره می‌گیرد. سیاست خمینی و سیاست ریگان در منطقه نه ماهیتاً در برابر هم بلکه مکمل یکدیگرند.

فشار بین‌المللی، مشکلات رژیم خمینی برای پیشبرد جنگ را مضعف ساخته است.

رژیم پیش از هر هنگام دیگری در جهان منزوی و آبرو باخته شده است. برای پیشبرد جنگ با عراق در عرصه خشکی نمی‌تواند تمرکز ذهنی و تا حدودی تمرکز قوا داشته باشد. فشارهای بین‌المللی جنبه اقتصادی نیز یافته‌اند. تشنج در منطقه فروش نفت را با مشکل مواجه ساخته است. خرید سلاح از گذشته مشکلتر شده و باید برای هر کتوله پول بیشتری خرج کرد. در عرصه دیپلماسی عراق موفقیت‌هایی کسب کرده است و جمهوری اسلامی در این زمینه مدام در حال شکست خوردن است.

سیاست جدید جنگی

قبل از این که به "سیاست جدید جنگی" فقها بپردازیم لازم است به یاد آوریم که سیاست قدیم جنگی آنها چه بود. ما در شماره ۱۶۳ نشریه "اکثريت" دوره کنونی جنگ را "دوره پس از کربلاها" نام نهادیم. عملیات کربلای ۴ و ۵ دردی ماه سال گذشته اوج توانایی و در همان حال ناتوانی رژیم پس از حملات سال ۶۴ برای پیشبرد جنگ بود. رژیم در حملات دی‌ماه سال گذشته تمام توان خود را به کار گرفت، نیروی عظیمی را بسیج کرد، سلاح‌های دریافتی از آمریکا و اسرائیل را در خدمت گرفت، در مهم‌ترین نقطه جبهه جنگ یعنی منطقه مشرف بر بصره دست به یورش زد و نشان داد که ناتوان از در هم شکستن بن‌بست جنگ است. پیروزی نظامی رژیم هاپیو بود و هزاران کشته و مجروح. از آن جهت که در این حملات مجموعه توانایی‌های به خدمت گرفته شده بود، در آن‌ها علق ناتوانی رژیم عیان

جنگ طلبانه خود در باتلاق جنگ دست و پا می‌زند. مردم اگر به این نکته واقف گردند فطالانه‌تر در برابر رژیم سیاست چنایتکارانه تداوم جنگ خواهند ایستاد.

علم به درماندگی فقها باید بر حالت تعرضی نیروهای انقلابی، ترقی‌خواه و صلحدوست برای پایان دادن به جنگ و حمله به رژیم از این زاویه، بیفزاید. ما باید این مبارزه را تا جایی که در توان داریم هم در عرصه ملی و هم در عرصه بین‌المللی تشدید کنیم.

رژیم چه در سردار آرد؟

رژیم به مردم حمله می‌برد. نیروهای سرکوبگر رژیم در بدر به دنبال نوجوانان و جوانان می‌گردند تا آنها را دستگیر کرده و به جبهه‌های جنگ اعزام کنند. گرانی و کمبود کالاها ابعاد وحشتناکی یافته است. رژیم به شیوه‌های اتاق اصنافی زمان شاه رو آورده و می‌کوشد گناه گرانی و تورم را بر دوش عطار و بقال بیفکند و به زعم خود جلوی انفجارهای توده‌ای را بگیرد. جمهوری اسلامی می‌خواهد همه امکانات مالی کشور را به خرید سلاجهای بیشتر - که اکنون گرانتر از گذشته به دست می‌رسند - اختصاص دهد. توده‌های مردم پایان جنگ را به مثابه یک شکست عظیم فقها جشن خواهند گرفت. رژیم نمی‌خواهد شامد چنین خواری و خفتی باشد و از همپروست که خمینی و همتا مهربان‌های او یکصد فریاد برمی‌دارند که جنگ باید ادامه یابد. اگر جنگ طلبی رژیم در گذشته مافوق چنایت بود اکنون صد درجه فراتر از آنچیزی است که می‌تواند متصف به صفت چنایتکارانه باشد. رژیم می‌خواهد همه راه کشتن دهد، می‌خواهد همه را عزادار سازد، می‌خواهد همه‌جا را ویران سازد. رژیم می‌خواهد فلک زندگی و ناتوانی خود را با سرپازگیری‌های بیشتر، با بستن در تعداد بیشتری از کارخانه‌ها و

باز بودن آخرین تکه نان سفره زحمتکشان جبران کند. رژیم برای دست زدن به تعرض‌های گسترده در جبهه‌های جنگ، با شدت بیشتری علیه توده مردم دست به تعرض می‌زند. رژیم که در عرصه جهانی، به قول خمینی سیلی می‌خورد می‌کوشد به گوش مردم ایران سیلی زند.

مقایله علیه رژیم را تشدید کنیم. تحمیل صلح به رژیم پیروزی بزرگ مردم ایران در مصاف علیه فقها خواهد بود. بردامنه مصاف خود برای پایان دادن به جنگ در هر دو عرصه ملی و بین‌المللی بیفزاییم.

کشت. رژیم پس از این حملات کوش کرد در کنار یک سلسله درگیری‌های پراکنده کربلای ۴ دیگری را تدارک ببیند. دست زدن به کربلاهای تازه‌ای مبنای استراتژی جنگی رژیم بود.

اما از دی‌ماه سال گذشته تا آغاز تابستان امسال نه تنها بر توانایی‌های رژیم افزوده نگشت بلکه از آنها نیز کاسته گردید. از اوایل تابستان با تشدید فشارهای بین‌المللی برای پایان دادن به جنگ، این فشارها به یک کیفیت تبدیل شدند و بر ابعاد ناتوانی‌های رژیم افزودند. در اینجا بود که رژیم بطور موقت به یک "سیاست جدید جنگی" رو آورد.

مبنای سیاست قدیم تعرض‌های گسترده بود، اما مبنای "سیاست جدید" به گفته رفسنجانی "مقایله به مثل" است. "عراق اگر نفت را در کشتی زد مقایله به مثل هم در مورد کشتی‌ها خواهد بود و اگر نفت را در اسکله‌ها و چاهها زد، بهمین صورت عمل خواهیم کرد... عراق اگر در میدانهای زمینی ما را مورد تعرض قرار بدهد یا تاسیسات ما را، ما تاسیسات خود عراق را می‌زنیم". (رسالت ۵ مرداد)

در اینجا رفسنجانی اصطلاح "مقایله به مثل" را به خاطر مظلوم جلوه دادن جمهوری اسلامی در سطح جهانی به کار برده است و این اصطلاح به هیچ‌رو جوهر سیاست جنگی رژیم را همچنان بر اساس تعرض‌های مذبحخانه است. این تعرض‌ها، که هر چند هم بلندگوهای تبلیغاتی رژیم گلوهای خود را پاره کنند نمی‌توانند برای آنها ارزش نظامی بتراشند، نشاندهنده درماندگی رژیم برای دست زدن به یورش‌های گسترده و نشاندهنده خواست فقها مبنی بر تداوم جنگ است. حملات نصر ۹ و فتح ۷ در هفته گذشته، از زمره اینگونه تعرض‌ها بودند.

مرد و جنبه واقعیت

هم جنگ طلبی فقها یک واقعیت است و هم درماندگی آنها. درماندگی فقها در عرصه بین‌المللی خود را به صورت ارائه فرمول "نه رد می‌کنیم و نه می‌پذیریم" در برابر قطعنامه شورای امنیت و در عرصه نظامی خود را به صورت "سیاست جدید جنگی" نشان می‌دهد، اما هر دو اینها در عین حال نشاندهنده جنگ طلبی فقها نیز هستند. باید به درماندگی و سرکشتگی کنونی فقها به مثابه یک پیروزی مردم ایران نگریست. مردم باید بدانند که رژیم علی‌رغم عرصه‌های کشتی‌های

بیان داشت، "ما این قطعنامه را نه رد می‌کنیم و نه می‌پذیریم". پیش از این همه رهبران رژیم این قطعنامه را رد کرده بودند. خود خمینی، ابرآخوند جمهوری اسلامی در پیام به حجاج شیدا تلاش‌های صلح‌خواهانه را رد کرده و بر روی تداوم جنگ تاکید کرده بود. فرمول "نه رد می‌کنیم و نه می‌پذیریم" به دو دلیل اتخاذ شده است. جمهوری اسلامی می‌خواهد به طور رسمی در یک مجمع جهانی نگوید که جنگ طلب است و از آن گذشته می‌خواهد با یک فرمول کتدار وقت کشی کند تا شورای امنیت طرح مکمل قطعنامه درخواست آتش‌بس یعنی طرح تحریم تسلیحاتی طرف طرفدار جنگ را در دستور خود نگذارد. پاسخ "نه رد می‌کنیم و نه می‌پذیریم" پیش از آنکه نشانه تسلیم جمهوری اسلامی به تلاش‌های بین‌المللی باشد نشانه این است که جمهوری اسلامی می‌خواهد سخنی از تحریم تسلیحاتی به میان نیاید.

درماندگی فقها

فقها برای پیشبرد جنگ، آنگونه که خود می‌خواهند پیش از هر هنگام دیگری درمانده گشته‌اند. آنها به اعتراف خود خمینی در هفته گذشته مدام دارند سیلی می‌خورند. آنها این سیلی خوردنها را با گوش خراش‌ترین عریده‌ها پاسخ می‌گویند. فشار بین‌المللی برای پایان گرفتن جنگ به نحوی سابقه‌ای تشدید شده است. همه مولفه‌های این فشار از یک جنس نیستند، و نام بردن از آنها در زیر مقوله عام فشار بین‌المللی نباید اختلاف ماهوی آنها را از نظر دور سازد. باید دقیقاً بین نیروهایی که به راستی خواهان صلحدن و نیروهایی که با شعار صلح تشنج دیگری را مکمل جنگ هفت ساله ساخته‌اند، تمیز قابل شد. در عرصه بین‌المللی بر سر جنگ ایران و عراق مانند هر مساله جهانی دیگری دو سیاست در مقابل هم ایستاده‌اند. سیاست نیروهای صلح و در راس آنها اتحاد شوروی و سیاست نیروهای جنگ طلب که امپریالیسم آمریکا در راس آنهاست. در اردوگاه امپریالیستی، ژابن و برخی کشورهای دیگر بویژه آلمان فدرال، از زاویه منافع

دور از میهن

درد دل گروهی از پناهندگان

از طرف "کمیته اعتصاب هلم (اقامتگاه) موگندورف" در ایالت بایرن آلمان فدرال نامه ای به نشریه رسیده که خطاب "به تمامی جریانات سیاسی ایرانی و تمامی محافل دمکراتیک پناهندگان" نوشته شده است. ما ضمن انعکاس قسمتهایی از این نامه، متذکر می شویم که نشریه "اکثریت" با اشتیاق فراوان از طرح مسائل، مشکلات و نقرات پناهندگان سیاسی توسط خود آنان استقبال می کند. ما در مقالات متعدد نظرات خود را در مورد تشکلهای دمکراتیک از جمله تشکل پناهندگان توضیح داده ایم. در اینجا نیز با درج این نامه توجه را بر این نکته مورد نظر نویسندگان این نامه جلب می کنیم که تشکلهای دمکراتیک، از قبیل تشکل پناهندگان که در وهله اول برپایه عللی صنفی مشترکی بوجود می آیند، نباید بمثابة تشکل جنبی یک گروه سیاسی انگاشته شوند. پناهندگان اقامتگاه "موگندورف" در نامه خود ضمن انتقاد از برخوردهای صورت گرفته با حرکت پناهندگان نوشته اند، "لازم است به همه شماها بگوییم که حرف ما مواضع سیاسی شما جریانات سیاسی نیست... حرکت ما، اعتصاب ما، حرف ما، حرف هزاران کودک و زن و جوان و آواره ایرانی است که به شکل جمعی در کنار هم در لاگرها (محل اسکان پناهندگان) بسر می برند و برای اعتراض خود از تمام جریانات سیاسی و محفل های دمکراتیک دست یاری و کمک می طلبند. چرا که می دانند در صورت اینکه این جریانات حمایت جدی نکنند این حرکت دامنه گرفته و ادامه خواهد داشت... کمیته اعتصاب موگندورف یا حتی شورای هماهنگی شمال بایر از بالا و یا به دستور جریانات سیاسی بوجود نیامده. این تشکل بر اساس ضرورت از پایین و توسط

این پناهندگان در اعتراض به شرایط غیر انسانی و اعمال "حقارت بار و ناپسند مقامات مسئول" به مدت ۲۹ روز از دریافت چیره خشک "تحمیلی" خودداری کرده اند.

آنها در بخشی از نامه ای که به منظور اعلام خواسته های خود منتشر ساخته اند، با اشاره به رفتار غیر انسانی مسئولین دولت آلمان و بی اعتنائی آنان به ابتدایی ترین حقوق و خواسته پناهندگان، اعلام کرده اند

۱- کوتاه شدن مدت پلاکتهایی. رسیدگی هر چه سریعتر به درخواستهای متقاضیان پناهندگی سیاسی و ارسال سریع پاسخ از طرف دادگاهها
۲- انسانی کردن شرایط زیست متقاضیان پناهندگی سیاسی از طریق انتقال آنان از هلم به منازل مسکونی و تفویض حق انتخاب مواد غذایی با پرداخت پول به جای تحمیل چیره خشک" به ابراز اعتراض و مبارزه خود به اشکال مختلف ادامه خواهند داد.

این نامه توسط پناهندگان ایالت بایرن آلمان از جمله ساکنین اقامتگاههای WFFB و "شوی فلدر" - کوپورک، ایرانیان و عراقی های ساکن اقامتگاه شافهوف - نورنبرگ، ساکنین منقله موگندورف، ایرانیان ساکن اقامتگاه پلاتن استراسه - نورنبرگ، انجمن پناهندگان سیاسی مقیم شهر رکنسبورگ و اطراف، امضا شده است.

توضیح

در شماره پیش نشریه، شعر "مرگ نازلی" از شاعر بزرگ احمد شاملو به چاپ رسید. لازم به توضیح است که پس از انقلاب بهمین شاملو این شعر را که در ستایش از مقاومت حماسی رفیق "وارطان سالا خانیان" سروده بود، نه به نام نازلی که بخاطر ملاحظات امنیتی زمان شاه بر آن این نام رانهاده بود بلکه با نام اصلی آن، وارطان، منتشر ساخت. ما این شعر را از مجموعه هوای تازه که قبل از انقلاب منتشر شده بود برگزفتم.

استرداد

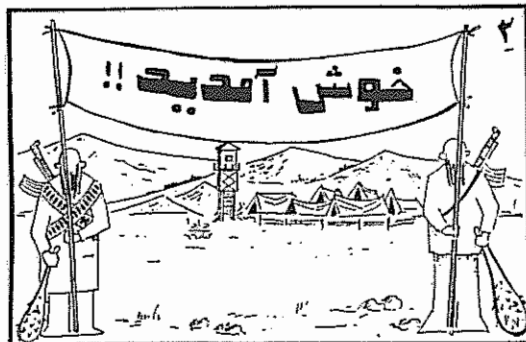
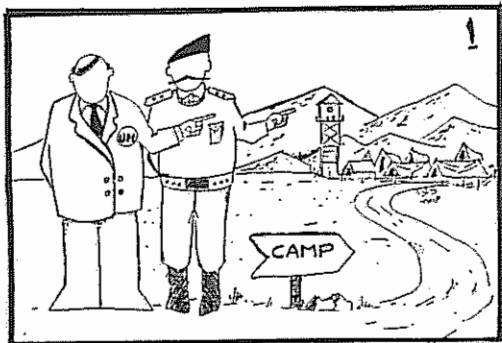
مقامات پاکستانی تصمیم به استرداد پناهجویان ایرانی به سیاهچالهای رژیم ضدبشری خمینی گرفته اند. صدور اطلاعیه دفتر سازمان ملل در پاکستان که طی آن تنها تعداد معدودی از حقوق پناهندگی برخوردار شده اند، خطر استرداد را پیش افزایش داده است. استرداد صد ها نفر از پناهندگان ایرانی در ترکیه، توسط دولت فاشیستی آن کشور به رژیم جنایتکار خمینی، نشان داد که در صورت عدم اعتراضات گسترده بر علیه این سیاستهای جنایتکارانه، فاجعه بمراتب وسیع تری در پاکستان تکرار خواهد شد.

هدفی متمرکز برای تروریست های خمینی

گرفت. با تحقق این طرح جنایتکارانه دولت پاکستان، پناهندگان ایرانی هدف متمرکز مزدوران خمینی قرار خواهند گرفت. دفتر سازمان ملل در پاکستان نیز، با این طرح موافقت کرده است. پناهندگان سیاسی در خارج از کشور، و به ویژه در کشورهای اروپایی برای جلوگیری از تکوین جنایات و توطئه های جدید رژیم خونریز خمینی، در پاکستان می باید با تمام قوا با اجرای این طرح جنایتکارانه مقابله کنند و با فشار به سازمانهای مدافع حقوق بشر از تحقق این طرح جلوگیری نمایند.

همانگونه که در شماره ۱۶۸ "اکثریت" خبر دادیم، دولت پاکستان در نظر دارد، پناهندگان ایرانی را به بهانه تعهدات امنیتی بطور دسته جمعی در کمپهایی در حوالی کراچی اسکان دهد. طبق آخرین اطلاعات ما، تا چند هفته دیگر این کمپها آماده خواهد شد. با انتقال پناهندگان به کمپها، نه تنها برخلاف ادعای مقامات پاکستانی مشکلات امنیتی پناهندگان مرتفع نخواهد شد، بلکه پیش از پیش امنیت جانی آنان در معرض حملات گسترده تر آدمکشان خمینی قرار خواهد

طرح ها از "هولتن کائون پناهندگان ایرانی - کراچی" برگرفته شده اند

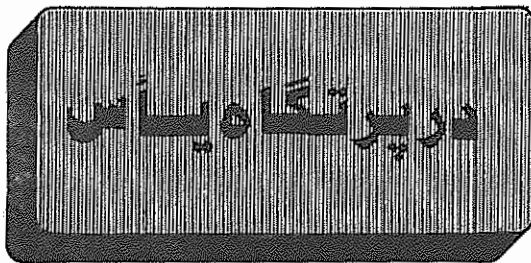
اقتصاددانان و ژنرالها

اوضاع پرتشنج خلیج و سهم و نقش آن در مسائل سیاسی و اقتصادی جهان، باعث پیدایش و ظهور دروگانگی با رزی در نحوه تبلیغ و تصویر موقعیت منطقه، در کشورهای غربی گردیده است. مجموعه تفاسیر و تصاویر ارائه شده در مطبوعات بدن المللی را میتوان به تعبیری به دو دسته نظر متضاد دسته بندی کرد. تفاسیر اقتصاددانان و تفاسیر ژنرالها، ژنرالها و دست اندرکاران مسائل نظامی، همگی بر این نظر اتفاق دارند که حوادث خلیج و مسائل و پی آمدهای جنگ خلیج فوق العاده مهم بوده و میتواند امنیت کشتیرانی و حمل و نقل نفت را در خلیج با دشواری جدی مواجه سازد. آنان که میگویند تا به بهانه قرارداد دادن اوضاع خلیج بر حضور نظامی خود بیافزایند،

نقشه ای از مسیر انتقال نفت توسط لولهها اعلام کرده است که امروزه از نقش آبراه تنگه هرمز و کلا از نقش انتقال دریایی نفت کاسته شده است. این روزنامه نوشته است که پیش از آغاز جنگ خلیج از مجموع ۱۷ میلیون بشکه نفتی که توسط کشورهای خلیج در روز صادر می شد، تنها ۲/۳ میلیون بشکه توسط لولهها انتقال می یافت، حال آنکه در شرایط حاضر هم از میزان نفت صادراتی کشورهای خلیج کاسته شده است و هم لولهها نقش فزاینده ای در امر انتقال نفت بر عهده گرفته اند. این روزنامه اعلام کرده است که تا سال ۱۹۹۰، ظرفیت انتقالی لولههای احداث شده همیزان ۹ تا ۱۱ میلیون بشکه در روز خواهد بود. از سوی دیگر رئیس هیئت مدیره بریتیش پترولیوم در آلمان فدرال نیز در مصاحبه ای با صفحه اقتصادی همین روزنامه در تاریخ ۱۳ اوت اعلام کرده است که جنگ خلیج کمترین

خطری برای نقل و انتقالات نفتی دریایی نداشته و افزوده است که بهای جهانی نفت ثابت خواهد ماند. اظهارات دست اندرکاران امور نفتی در زمینه ثبات بهای نفت حتی با وقوع جنگ خلیج در شرایطی صورت می گیرد که اخبار رسمی بین المللی بر آن دلالت دارند که بهای نفت بدنهای افزایش تشنج در خلیج در بازارهای جهانی افزایش یافته و در بورس نیویورک به ۲۲ دلار رسیده است. این در حالی است که بنابه گزارش روزنامه لوموند چاپ فرانسه، جمهوری اسلامی برای ازدیاد میزان نفت صادراتی خود، رسا تخفیفهای ویژه ای قائل شده است. لوموند ضمن انتشار خبر قطع واردات نفتی فرانسه از جمهوری اسلامی، اعلام کرده است که جمهوری اسلامی در حال حاضر نفت خود را بشکهای یک دلار ارزانتر از نرخ تعیین شده از سوی اوپک معامله می کند.

دردهای توده های در دو رنج چقدر به هم آشنا باشند. سرنوشت مردم اندونزی نیز همانند زحمتکشان میهن بلژده ماست. قانون "مقدس" سرمایه داری چه بکنواخت و همسان در چهار گوشه این کره عمل می کند. گزارشی از چاکارنا پایتخت اندونزی درباره خودکشی که آبله تمام نمای سیستم اجتماعی آنهاست.

ماچی چیه آمد و خبر حلق آویز کردن سوکاردال را داد. او خود را روبروی درب خانه ژنرال بازنشسته شهربانی به دار آویخت. نامه ای به گردنش آویخته بود به این شرح که... پلیس ما وحشی اند... بخاطر رفتار سنگ منشانه پلیس خود را کشته ام... متن کامل این نامه که از طرف پلیس ضبط شده است هرگز افشا نشد.

یانی دختر سوکاردال در یک آلونک سه اتاقه با هفت نفر دیگر هم خانه است. او پدر خود را مردی آرام، مودب با دوستانی بسیار بخصوص در میان درشکه چیان معرفی کرد. او گفت درشکه رانی تنها حرفه او بود.

خبر این ماجرا ابتدا با آب و تاب فراوان در روزنامه ها چاپ شد ولی ناگهان به فراموشی سپرده شد. روزنامه نگاران گفتند که اداره امنیت به آنها هشدار داد که در این رابطه دیگر چیزی ننویسند.

مسئولان شهر نسبت به این مسئله بسیار حساسیت نشان دادند. فراری گرفتم که شهردار و رئیس پلیس شهر را بهینم ولی آنها بر سر قرار حاضر نشدند. رئیس پلیس گفت بدون اجازه شهردار حق اظهار نظر ندارد.

سرنوشت سوکاردال نمونه ای است از زندگی مردم کهرتشین و سخت کوش اندونزی. هنگامیکه مسئولین او را به لبه پرتگاه پاس کشاندند او خشم خود را علیه خود بکار برد. شاید دیگر بار این خشم علیه مسئولین بکار رود.

نقل از روزنامه گاردین چاپ لندن ●

برخاست و به پای یکی از پاسانها چسبید. اینکار باعث شد که پاسان تعادلش بهم خورده و بروی او بیفتد. اینبار پیکرش را به درون کامیون انداختند.

سوکاردال با زحمت خود را از کامیون بیرون کشید. ماچی چیه فریاد کشید که درشکه اش را پس بدهید. پاسانها در جواب گفتند که به او ربطی ندارد. سوکاردال همانطور که به کنار کامیون چسبیده بود، فریاد کشید که اگر درشکه اش را برهنند خود را خواهد کشت.

ماچی چیه دوباره فریاد کشید که درشکه اش را پس بدهید. صدایی شنید که گفت خیلی خب. در همین زمان سوکاردال بی هوش شد. و کامیون با سرعت از محل دور شد و چهار پاسان را بجا گذاشت. پاسانها سوکاردال را در کنار خیابان بروی درخت انداختند.

وقتی سوکاردال بپوش آمد از ماچی چیه تقاضای قلم و کاغذ کرد. او کاغذی را بدست ماچی چیه داد و گفت اگر دخترم یانی سراغم را گرفت آدرس در این کاغذ است. کاغذ دیگری را در جیب خود گذاشت.

صبح روز بعد پسر بچه ای بخانه

اهل جاوه چنین تعریف میکند:

سوکاردال در اواخر ژوئن باو گفت که آخرین قسط درشکه اش را که ۴۵۰۰۰ روپیه بپاداشته است را بعد از یکسال پرداخت کرده است. هفته بعد پلیس سوکاردال را بخاطر نداشتن چراغ و عبور از منطقه ممنوع توقیف کرد. پاسانها سعی کردند که درشکه اش را ضابط کنند. معمولاً بپاداش ۵۰۰ روپیه میشه به پاسانها باج داد. ولی او آتروز بدلیل بدی بازار این مبلغ را با خود به همراه نداشت.

بالاخره پاسانها تصمیم گرفتند که درشکه اش را بر روی کامیون گذاشته و با خود بپارند. سوکاردال با جنگ و دندان به درشکه اش چسبیده بود. ضعف جسمی او بلاخره باعث شد که درشکه را رها کند. پاسانها خواستند که سوکاردال را نیز با خود بپارند ولی مقاومت او آنها را از اینکار بازداشت. سوکاردال از روی عصبانیت لگدی بسوی پاسانها پرتاب کرد.

یکی از پاسانها با وارد آوردن لگد، او را به زمین افکند. چهار پاسان پیکر نیمه جان را در جوی کنار خیابان انداختند. او با آرامی

میچ چیز خارق العاده ای درباره "سوکاردال" وجود نداشت، تا اینکه مرکش بوقوع پیوست. او یکی از مجده هزار درشکه چی شهر باندونگ بود.

سوکاردال ۵۱ سال داشت و همسرش را سه سال پیش از دست داده بود. دختر بزرگش بلافاصله بعد از مرگ مادر ازدواج کرد. دو فرزند کوچکش را برای نگهداری به نزد اقوامش به شهر ماجاپیتگا، ۲۰۰ کیلومتری جاوه فرستاد.

از درآمد ۲۰۰۰ روپیه اش (حدود ۲۰ تومان در روز) برای خودش غذا تهیه میکرد و باقی را برای نگهداری فرزندانش و پرداخت قسط درشکه خرج میکرد. اکثر درشکه رانان درشکه های خود را به ازای ۲۰۰ روپیه در روز کرایه میکردند ولی سوکاردال دوست داشت صاحب درشکه خود باشد. غذایش را همیشه نزد بیوه زن پلوفروش کنار خیابان بنام "ماچی چیه" می خورد. این زن تنها شاهد معتبر حوادثی بود که منجر به مرگ سوکاردال شد. "ماچی چیه" ماجرا را بزبان سان دانیز زبان بومی

اعتصاب ۴۰ هزار نفری در آفریقای جنوبی

آفریقای جنوبی هم اینک شاهد بزرگترین اعتصاب کارگری در تاریخ این کشور است. همانگونه که در شماره گذشته "اکثريت" گزارش دادیم، "اتحادیه ملی معدنچیان" - سندیکای کارگران سیاهپوست معادن - از کارگران معادن زغال سنگ و طلا دعوت کرد برای تحقق ۲۰ درصد افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار، دست به اعتصاب نامحدود بزنند. از روز دوشنبه ۱۰ اوت، اعتصاب آغاز شد. تا پایان هفته گذشته، ۴۰۰ هزار معدنچی بدین اعتصاب پیوستند.

با اعتصاب ۴۰۰ هزار معدنچی، استخراج زغال سنگ و طلا که مهمترین بخشهای اقتصاد آفریقای جنوبی را تشکیل می دهد، فلج شد. اتحادیه ملی معدنچیان پیش بینی شرکت ۲۰۰ هزار کارگر را در این اعتصاب کرده بود، اما در همان روز نخست، ۲۷۰ هزار معدنچی به اعتصاب پیوستند و ۴۴ معدن و تاسیسات استخراج را تعطیل کردند.

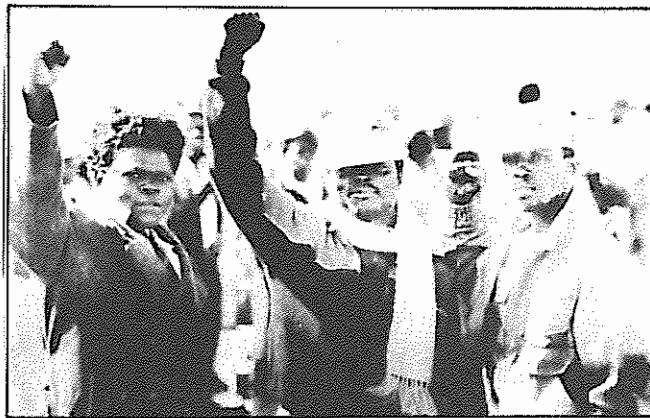
متوسط دستمزد کارگران سیاهپوست معادن آفریقای جنوبی، یک ششم دستمزد کارگران سفیدپوست است. به علت نارسایی تدابیر ایمنی، تنها در سال گذشته ۸۰۰ معدنچی در آفریقای جنوبی جان خود را از دست دادند.

در همان نخستین روز اعتصاب، معدنچیان آفریقای جنوبی به اولین موفقیت خود دست یافتند. شامگاه دوشنبه ۱۰ اوت، پارلمان نژادپرستان در

کیپ تاون ناچار به لغو قانونی شد که به موجب آن علیه کارگران سیاهپوست معادن تبعیض اعمال می کرد. این قانون، استخدام سیاهپوستان بعنوان کارگر متخصص را منع می کرد. در عین حال، مجلس آپارتاید راه جلوگیری از ارتقای شغلی کارگران سیاهپوست به بهانه "ملاحظات امنیتی" را باز گذاشته است.

در سومین روز بزرگترین اعتصاب کارگری تاریخ آفریقای جنوبی، پلیس رژیم آپارتاید دست به اقدامات سرکوبگرانه وسیعی علیه سازماندهان این اعتصاب زد. تا روز پنجشنبه ۱۲ اوت، ۱۷۷ تن از اعضا و فعالین اتحادیه ملی معدنچیان بازداشت شدند. در تهاجم نیروهای سرکوبگر به اعتصابیون، ۲۵ کارگر مجروح شدند. با این حال، اعتصاب با قدرت تمام ادامه یافت.

کنگره ملی آفریقا و جبهه متحد دمکراتیک که بزرگترین سازمانهای اپوزیسیون به شمار می روند، حمایت خود را از اعتصاب ۴۰۰ هزار معدنچی اعلام کردند.

گره جنوبی: اعتراضات بی سابقه کارگران

در شماره ۱۶۷ "اکثريت" گزارش دادیم که اعتصابات در کارخانه های کره جنوبی روبه گسترش است. هفته گذشته، اعتراضات کارگری در کره جنوبی به حدی رسید که در سالهای اخیر بی سابقه است. در روز دوشنبه ۱۰ اوت، در حداقل ۱۲۰ واحد صنعتی کره جنوبی کارگران اعتصاب کردند. مراکز عمده حرکات کارگری، مناطق صنعتی شهرهای اولسان، چانگ وون و ماسان در جنوب کشور است. در روز ۱۰ اوت، ۲۴ هزار کارگر صنایع کشتی سازی هیوندای موتور اعتصاب خود را آغاز کردند. به گزارش منابع رسمی، از پایان ماه اوت تاکنون در کره جنوبی ۲۲۶ اعتصاب کارگری به وقوع پیوسته است.

طبق گزارشهای منتشره از سوی سازمان بین المللی کار، متوسط مدت کارهفتگی در کره جنوبی ۵۴/۸ ساعت، یعنی بالاترین رقم در جهان است. دستمزد متوسط یک کارگر در این کشور از معادل ۲ هزار تومان در ماه تجاوز نمی کند. در روز سه شنبه ۱۱ اوت، موج اعتصاب تقریباً به همه مناطق صنعتی کره جنوبی گسترش یافت. در ۱۲۰ کارخانه کارگران برای تاکید بر خواسته های خود مبنی بر افزایش دستمزد، بهبود شرایط کار و تشکیل سندیکاهای مستقل دست از کار کشیدند. در برخی کارخانه ها میان کارگران و پلیس درگیریهایی روی داد. وزیر کار رژیم چون دو هوان اعلام کرد دولت علیه کارگران به "اقدامات قاطع" دست خواهد زد.

علیرغم تدابیر دولت، اعتصاب در روز چهارشنبه ۵ شرکت بزرگ اتومبیل سازی کره جنوبی را در بر گرفت. هیوندای موتور، بزرگترین تولیدکننده اتومبیل، بدنبال توقف تحویل قطعات از سوی ۲۰ کارخانه کوچک تر ناچار به توقف تولید شد. ۲۵ هزار کارگر کارخانه های اتومبیل سازی و ۱۰۰ هزار کارگر صنایع وابسته در اعتصاب به سر می برند. تا روز چهارشنبه، شمار کارخانه هایی که اعتصاب در آنها آغاز شده است، به ۱۹۰ رسید.

در روز پنجشنبه ۱۲ اوت، اعتصابات کارگری، صنایع برق جنوب شرقی سئول را نیز تعطیل کرد. در این روز کل صنایع اتومبیل سازی و ۲۰ معدن از کار باز ایستادند. در بسیاری از شهرها کارکنان بخش حمل و نقل نیز به اعتصاب پیوستند. یک سخنگوی سندیکای رانندگان اتوبوس گفت در صورت عدم تحقق خواست کارگران مبنی بر ۲۴ درصد افزایش دستمزد، تا پایان هفته آینده در کره جنوبی اعتصابی عمومی و سراسری آغاز خواهد شد.

طرح صلح کشورهای آمریکای مرکزی

همانگونه که در شماره پیش خبر دادیم، روسای جمهور نیکاراگوئه، کاستاریکا، گواتمالا، هندوراس و السالوادور طی نشست در گواتمالاسیتی به مذاکره پیرامون اوضاع آمریکای مرکزی پرداختند. در این اجلاس، پنج کشور نامبرده پیرامون طرح صلحی برای این منطقه توافق کردند. طرح مزبور مورد مخالفت آمریکا قرار گرفته است و در مقابل، اتحاد شوروی از آن حمایت می کند.

به موجب طرح گواتمالاسیتی، پنج کشور مزبور متعهد می گردند در راه برقراری صلحی پایدار و قطع اقدامات جنگی در آمریکای مرکزی بکوشند، با مذاکرات از اعمال قهر جلوگیری کنند و توان خود را برای برآورده ساختن خواسته های خلقهای آمریکای مرکزی مبنی بر تحقق صلح، حاکمیت ملی و عدالت اجتماعی به کار گیرند. رهبران ۵ کشور در مورد تدابیر مشخصی نظیر قطع کمک نظامی خارجی، هم به باند های ضد انقلابی و هم به جنبش های رهایی بخش، جلوگیری از سوء استفاده از خاک کشورهای آمریکای مرکزی برای اقدام نظامی علیه یکی از این کشورها و نیز مهار کردن معاملات تسلیحاتی در منطقه به توافق رسیدند. ۵ رئیس جمهور آمریکای مرکزی همچنین توافق کردند که ظرف ۹۰ روز، آتش بس و عفو عمومی در کشورهای این منطقه به اجرا گذاشته شود.

ریگان رئیس جمهور آمریکا پس از اعلام نتایج اجلاس سران کشورهای آمریکای مرکزی باردیگر تکرار کرد کمک به ضد انقلابیون نیکاراگوئه را ادامه خواهد داد.

خبرگزاری شوروی تاس در تفسیری نوشت، "سندی که از سوی پنج رئیس جمهور در گواتمالاسیتی به امضا رسید، امکان می دهد که آرام سازی عملی موقعیت بحرانی و ایجاد شرایط صلح آمیز برای حل مسائل اجتماعی - اقتصادی حاد هر کشور و کل منطقه، آغاز شود. "تاس می افزاید، "بسیاری چیزها بدین بستگی خواهد داشت که ایالات متحده چه موضعی اتخاذ کند و اینکه آمریکا حاضر شود واقعا به اراده کشورهای مستقل احترام بگذارد و بیا همچنان به سیاست مداخله ادامه داده کماکان حقوق بین الملل را زیر پا بگذارد." در السالوادور، جبهه رهایی بخش ملی فارابوندو مارتی ضمن حمایت از تصمیمات کنفرانس گواتمالا آمادگی خود را برای مذاکره با دولت این کشور اعلام داشت.

اخبار کوتاه

● ریگان رئیس جمهور آمریکا در یک سخنرانی تلویزیونی به مناسبت پایان بازجویی های کمیته ویژه کنگره آمریکا برای بررسی رسوایی ایران کیت، کوشید نقطه پایانی بر این ماجرا بگذارد. وی مسئولیت "اشتباهات" را بر عهده گرفت. به گفته اکثر ناظران، ریگان در تلاش خود ناموفق بود.

● بیست و چهارمین کنگره حزب کمونیست آمریکا در شیکاگو آغاز به کار کرد. کن هال، دبیر کل حزب، گزارش کمیته مرکزی را به نمایندگان ارائه کرد.

● اعتصابات دامنه دار کارگری در السالوادور ادامه دارد. از پیش از ۷۰ روز پیش بدین سو، ۱۸ سندیکای کارگری مبارزه اعتصابی برای افزایش دستمزد را به پیش می برند.

کنفرانس روزنامه نگاران کشورهای غیرمتعهد در کابل

دوم تا پنجم تیرماه کابل پایتخت جمهوری دمکراتیک افغانستان شاهد گردهمایی ۷۵ روزنامه نگار از چهل کشور غیرمتعهد، سازمان همبستگی خلق‌های آسیا و آفریقا، سازمان بین‌المللی روزنامه نگاران و نیز ناظرانی از هشت کشور اروپایی بود. برگزاری کنفرانس روزنامه نگاران در کابل، کامیابی در افزایش نقش کشورهای غیرمتعهد در مقابله با امپریالیسم خبری و تقویت همکاری و تفاهم بین خلق‌ها و ایجاد نظم نوین اطلاعاتی به سود کشورهای غیرمتعهد و در حال رشد و تامین صلح در سراسر ماست. هیات‌های نمایندگی نشریه کار، اکثريت، و نامه مردم نیز در این کنفرانس شرکت داشتند.

در روز اول کنفرانس دکتر نجیب دهبیرکل حزب دمکراتیک افغانستان سخنرانی نمود. وی ضمن تشریح نقشی که روزنامه نگاران مرفقی "در خدمت به صلح و به زندگی در کره زمین، بخاطر نیکی و آینده درخشان مردم" دارا هستند، به افشای عملکرد ماهیت جنگ افروزان امپریالیسم و نقشی که امپریالیسم خبری در رابطه با افغانستان و مشی مصالحه ملی ایفا می‌کند، پرداخت. دکتر نجیب در این زمینه گفت: "تنها آلترناتیو معقول در برابر این توطئه‌های امپریالیسم آمریکا و کشورهای مرتجع منطقه پایان بخشیدن

عکس بالا گوشه ای از تظاهرات سالگرد بهاران هیروشیما در شیر برمن آلمان فدرال را نشان می‌دهد. رفقای ما پلاکاردهایی در دست دارند که در آنها از خلع سلاح جهانی پشتیبانی شده و جنگ ارتجاعی ایران و عراق محکوم گردیده است.

ترکیه نیروهای مخالف رژیم خمینی را سرکوب می‌کند

در این دیدار گفت، در ارتباط با برخی فعالیت‌های گروه‌های مخالف ایران در ترکیه که بر خلاف تمایل دولت ترکیه صورت می‌گیرد، اگر اطلاعات لازم را به ما بدهید ما اقدامات ضروری را انجام خواهیم داد. این جزء سیاست مسلم ماست که خاک خود را در اختیار دشمنان جمهوری اسلامی قرار ندهیم."

اعلام رسمی این خبر به نقل از سفر ترکیه در جمهوری اسلامی و انتشار آن در روزنامه‌های کشور، به مقابله جدی بودن خطری است که جان نیروهای انقلابی مخالف رژیم خمینی را تهدید می‌کند. باید نسبت به این اقدام ضد بشری به شدت اعتراض کرد؛ باید اذهان عمومی را علیه این توطئه برانگیخت؛ رژیم نظامی ترکیه که دستش به خون انقلابیون ترک آغشته است، این بار در معامله‌ای کثیف با جمهوری اسلامی، قصد جان نیروهای ایرانی را کرده است. این معامله کثیف، این معامله پول باخون را باید افشا نمود و در دفاع از جان و امنیت نیروهای انقلابی مقیم ترکیه، اقدام ضد بشری رژیم ترکیه را رسوا و محکوم کرد.

خطر جدی جان و امنیت اعضا و هواداران سازمان‌های انقلابی و مرفقی ایرانی را در کشور ترکیه، تهدید می‌کند. حکومت ضد مردمی ژنرال‌های ترکیه برای بدست آوردن و تحصیل سود هر بیشتر، جان نیروهای انقلابی ایرانی مقیم آن کشور را، دستمایه معاملات اقتصادی با رژیم ضد خلقی خمینی قرار داده است. ژنرال‌های ترکیه برای حفظ و گسترش مبادلات بازرگانی با جمهوری اسلامی از هیچ کوشش و اقدامی فروگذار نمی‌کنند. آنها تاکنون بر فعالیت مشترک اطلاعاتی اعتراف کرده‌اند، اما این بار نه تنها به این اقدامات رسمیت داده‌اند، بلکه دولت ترکیه قول سرکوب نیروهای انقلابی مخالف رژیم خمینی را به مقامات جمهوری اسلامی داده است. روزنامه دولتی کیهان در تاریخ ۱۴ مرداد ماه با انتشار خبر کوتاهی به اقدامات اطلاعاتی و سرکوبگرانه مشترک دو رژیم اعتراف کرده است. در خبر مندرج در این روزنامه آمده است: "به گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی، ولکان اوران سفیر ترکیه در تهران با حجت الاسلام محتشمی وزیر کشور دیدار کرد. سفیر ترکیه در تهران

روزنامه نگاران پیشرو جهان

علیه جنگ و کشتار، شکنجه و اعدام در ایران

در کنفرانس روزنامه نگاران کشورهای غیرمتعهد در کابل دو بیانیه در مورد قطع شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی و خواست پایان جنگ ایران و عراق به اعضای شرکت کنندگان در کنفرانس رسید. متن بیانیه در مورد شکنجه و کشتار زندانیان سیاسی به قرار زیر است (نام کشور و یاسازمانی که نماینده یا نمایندگان آن‌ها بیانیه‌ها را امضا کرده‌اند در پایان قطعنامه درج شده است)

بیانیه

ما امضاکنندگان، شرکت کنندگان در کنفرانس روزنامه نگاران کشورهای غیرمتعهد برگزار شده در کابل، پایتخت جمهوری دمکراتیک افغانستان، شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی در ایران را محکوم می‌کنیم و خواستار پایان یافتن پیگرد نیروهای انقلابی و دمکرات و رهایی زندانیان سیاسی هستیم.

اسپانیا، آنگولا، اتیوپی، آرژانتین، اتحادیه جهانی روزنامه نگاران، مکزیک، کوبا، مرکز اطلاعاتی جوانان آسیا - هند، اتحاد شوروی، لبنان، مراکش، هند، مصر، غنا، بنم دمکراتیک، فرانسه، پرتغال، تونس، ویتنام، فنلاند، سازمان همبستگی خلق‌های آسیا و آفریقا (آپسو)، نیجریه، موزامبیک، افغانستان، بلژیک، عراق، بنین، رومانی، پاکستان، فلسطین، تائوانیا، امارات متحده عربی، زیمبابوه.

<p>AKSARIYAT NO.170 MONDAY, 17 AUG, 87</p>	<p>آدرس: Address: Ruzbeh POSTFACH 1810 5100AACHEN W.GERMANY</p>
<p>حساب بانکی: AUSTRIA WIEN BAWAG (BANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFT) NR. 02910701.650 DR.GERTRAUD ARTNER</p>	<p>با جمع آوری کمک مالی فدائیان خلق را در انجام وظایف انقلابی یاری دهید</p>